Hayat

SAYI: 47
20 KASIM 1959
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Bir kıraliçe çeyizi nasıl hazırlandı

Farah Diba hakkında büyük röportaj.

Özel fotoğraflarla
CARVEN'İN YÜN BLÛZLARI

Orta sahifelerdeki tablomuz
ŞEMSEDDİN SAMİ

İstanbul'un sihirli gecelerinde..

Güzel ve cazip gözükmeniz için makyajınızı itina ile tamamlayınız. Tokalon'un yeni FASCINATION Pudrasının güzelliğinize büyük hizmetleri olacaktır. Zira pek ince olan ve krem köpüğü ihtiva eden Tokalon Pudrası fevkalâde örtücü bir hassaya maliktir. Yüzünüze o kadar iyi intibak eder ki hakikaten görünmez olur. Buna mukabil cildin teneffüsüne mani olmadan, gayet hafif bir matlık, cazip ve tabii bir tazelik bahşeder.

Cazip olmanın sırrını

Ca-Ka

KREM PUF PUDRASINDA
bulacaksınız
Lüks anbalajlı, aynalı, ponponlu ve nylon kılıflıdır.
ECZANE ve PARFÜMERİLERDE ARAYINIZ

Gençlik taraveti...

Her traştan sonra yüzünüze bir miktar Sensir sürünüz. Cildinizin taravetini muhafaza eder, kırışıklık ve yorgunluk izlerini tamamen bertaraf eder.

Sensir
TRAŞ LOSYONU

YÜZÜNÜZÜ MÜTEAKİP TRAŞA HAZIRLAR

Reklam Moran

İyi bir şampuan fuzuli bir masraf değildir.

Nitekim hususi Roja şampuanının tecrübe neticesinde saçlarınızda husule gelecek hafiflik ve yumuşaklığı bizzat müşahade ediniz. Roja şampuan hülâsası bazı şampuanlar gibi saçlarınızı kurutmıyacak, aksine olarak her zamandan daha parlak ve ipek gibi yapacaktır Bu neticeleri Roja şampuanı terkibindeki kuvvetlendirici ve yumuşatıcı tabii maddelere medyundur.

ROJA

Şampuan Hulâsası

Hayat

DORIS DAY
(Foto : Warner Bros)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 4 SIRA No. : 163
SAYI : 47 CİLT : II 1959

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA
Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
Oral ORHON
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLANLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Amerikan Yazarı Türk Hamamında

Akis'in 3 kasım tarihli sayısındaki «Cemiyet» sütunlarında, Amerikanın ünlü piyes yazarlarından Tenessee Williams'ın, üç günlük bir tatilden sonra İstanbuldan Atinaya geçtiğini Yunan gazetelerinden öğrenen Haldun Taner'in çok üzüldüğü yazılıydı. Taner, Amerikalı yazarın son piyesini Türkçeye çevirmekte imiş. Üzüntüsü de, burnunun dibine kadar gelen bir fırsatı, belki bir daha elde edemiyeceğinden ileri geliyormuş. Tenessee Williams'ın bu gelişi vakıa pek sessiz sadasız oldu ama, bir tesadüf yazarla çevireni pekâlâ Çemberlitaş Hamamında karşı karşıya getirebilirdi. Çünkü bundan önceki gelişinde olduğu gibi Tenessee Williams bu sefer de çok sevdiği hamamlarımızı ziyaretten geri kalmadı. (Sağda yazar hamam dönüşü oteldeki odasında rahat bir pozda).

YOGİ VE TÜRK ET YEMEZLERİ

Bu ara şehrimizi ziyaret edenlerden biri de 300 şubesi olan milletlerarası «İlâhî Sağlık» teşkilâtı genel sekreteri Hindli Yogi Sri Swami Chidanandayı idi. Kendisi de et yemez olan genel sekreter yanda şehrimiz et yemezleri ile sofrada, altta da misafir kaldığı evde çocuklara piyano çalarken görülüyor.

HAYATTAN FOTOĞRAFLAR

T.H.Y. Romada Türk Hava Yollarının Romada yeni açılan bürosu, Müdür Erdoğan'ın gayreti ile iyi neticeler vermektedir. Yandaki resim, büro personeli ile yolculardan bazılarını bir arada göstermektedir.

Barbaros'un torunları Resim, silâh altına alınan yeni deniz erlerinin neşeyle, üzerine Barbarosun torunları diye yazdıkları trenle Haydarpaşadan mürettep deniz üssüne gidişlerini gösteriyor.

HACI LEYLEK HASTAHANEDE

Güney yolculuğuna çıkan leyleklerden birisi, geçenlerde Pendik yakınlarında kazazede oldu. Bacağı kırılmıştı. Bir vatandaş onu baygın olarak buldu, Pendik Bakteriyoloji Enstitüsüne getirdi. Uzman Mehmet Bingöl'ün ameliyatı iyi netice verdi. Kırık bacak kemikleri arasına sokulan bir güvercin kemiği ile ayak tutturuldu ve alçıya kondu. Hacı leylek kurtarılmıştı.

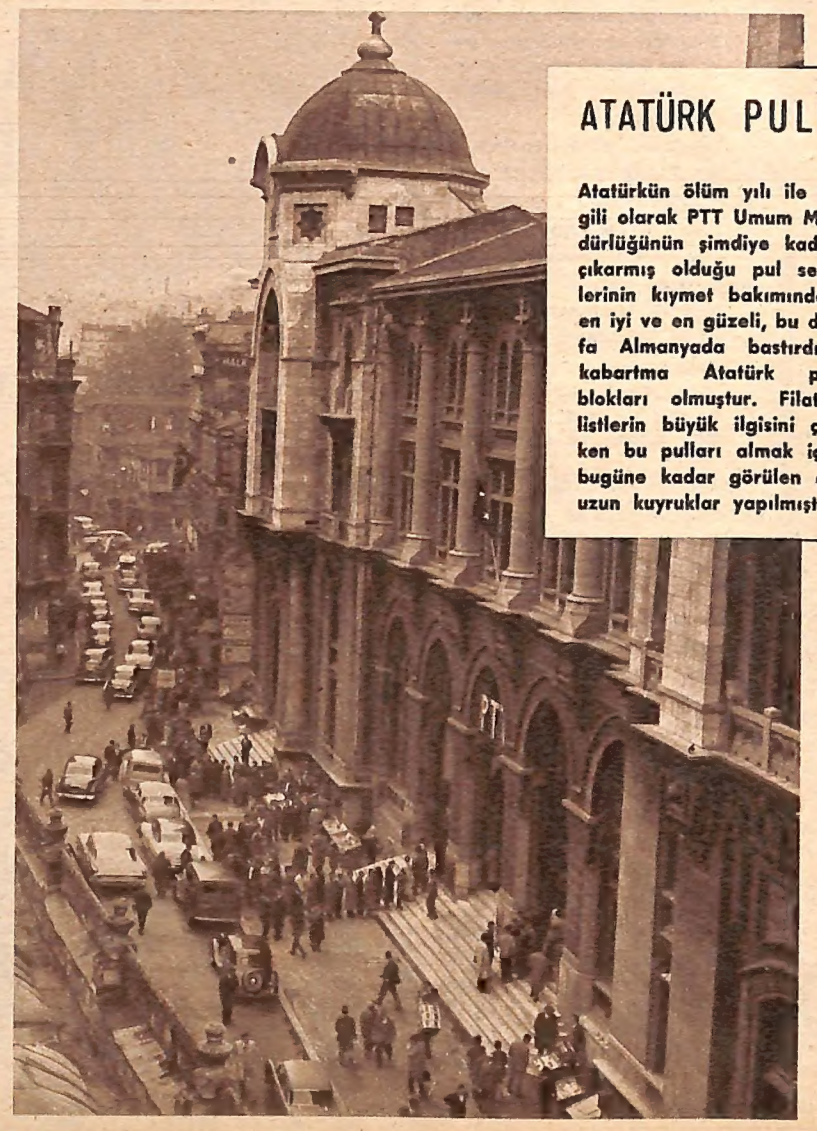

ATATÜRK PULU

Atatürkün ölüm yılı ile ilgili olarak PTT Umum Müdürlüğünün şimdiye kadar çıkarmış olduğu pul serilerinin kıymet bakımından en iyi ve en güzeli, bu defa Almanyada bastırdığı kabartma Atatürk pul blokları olmuştur. Filatelistlerin büyük ilgisini çeken bu pulları almak için bugüne kadar görülen en uzun kuyruklar yapılmıştır.

İSTANBULDAKİ JÜRİ ÜYESİ DÜNYA KIRALİÇESİ OLDU

1958 yazında İstanbulda yapılan Avrupa Güzellik Kıraliçesi seçimine Holânda delegesi olarak katılan uzun boylu, mavi gözlü bir genç kız, halk ve basının ilgisini, müsabıklardan çok çekmişti. Bu, 1957 Avrupa Güzeli, Holândalı Corinne Rothschaeffer'di. Antik bir heykel kadar mükemmel bir vücuda sahip olan yirmi bir yaşındaki Corinne, bu tarihten sonra iştirak ettiği bütün müsabakaları en iyi derecelerle kazanmıştır. Bu bakımdan Holândalı dilbere «Profesyonel Güzel» demek yerinde olur. Corinne Rothschaeffer nihayet, geçenlerde Londra'da yapılan müsabaka ile «Mesleğinin» en üst noktasına erişerek, «Dünya Güzellik Kıraliçesi» oldu. Üstte, kıraliçenin İstanbulda çektiğimiz bir resmini, yanda da Londra'da dünya güzellik tahtına oturduktan sonra çekilmiş bir fotoğrafını takdim ediyoruz.

Sohbet Köşesi

TALİH KUŞU VAR MIDIR?

TALİHİ, gelişi güzel insanların başlarına konan bir kuş olarak tasavvur edenler pek çoktur. Öyle bir kuş ki onun iradesine hâkim olmak kabil değildir. Eğer canı ister de sizin başınıza konarsa hayatınız birden bire şenleniverir; benim başıma konduğu zaman ben pırıl pırıl parlamıya başlarım. Ama şayet talih kuşu başımıza konmayı aklından geçirmez de avare dolaşırsa biz istediğimiz kadar gayret sarfedelim, şenlenmemize, parlamamıza, hattâ işlerimizin iyi gitmesine imkân yoktur.

Hemen söyliyelim ki bu düşünce yanlıştır. Çünkü kuşlar arasında, hem de görünmez cinsten «Talih kuşu» diye bir kuş yoktur. Bu, hayattaki başarıların, elde edilen zaferlerin, kazanılan itibarların sebepleri üzerinde dikkatle durmıyan insanlar tarafından icadedilmiş bir mahlûktur ve talihi böyle avare bir kuş olarak tasavvur etmek, insanı her türlü ilerleme gayretlerinden alıkoyacağı için de zararlıdır. Çünkü hayattaki başarımızı sadece talih kuşunun bizi bulmasına bağlı bir tesadüf sayarsak talihsizliğimize oturup ağlamaktan başka bir şey yapmamıza imkân kalmaz.

Şüphesiz hayatta güzel tesadüfler yok değildir. Soğan ekmek üzere bahçesini kazmıya başlıyan adamın bir küp altın bulduğu olmuştur. Herkes gibi bir piyango bileti almış olan adama büyük ikramiye çarptığı görülmüştür. Fakat bunların dışındaki büyük başarıların hemen hepsi talihin değil; bir çalışmanın, bir hazırlanmanın, bir düşüncenin, bir cesaretin, kısaca başkalarının yapmadıkları bir şeyi yapmış olmanın neticesidir. Hayatta göze çarpan mevkileri elde etmiş olan insanların bu başarılarını talihleriyle izah etmek belki kolay olur; fakat bu izah bizi yanıltır. Böyle bir durum karşısında biz «Adamın talihi varmış, muvaffak olmuş» der geçersek o muvaffakıyetin hakiki sebeplerini görmemiş ve böylelikle başkalarının muvaffakıyetlerinden ders almayı ihmal etmiş oluruz.

Şundan hiçbir zaman şüphe etmiyelim ki hayatta muvaffak olmuş insanların talihleri dışında mutlaka bir meziyetleri, bir üstünlükleri vardır. Herkes günde altı saat çalışırken günde sekiz saat çalışan adam ötekileri mutlaka geçecektir. Günde sekiz saat çalışan iki adamdan biri daha dikkatli ve daha metotlu çalışıyorsa ötekinden fazla başarı elde edecektir. Dikkatli ve metotlu çalışan iki adamdan hangisi daha zeki ise, hangisi fırsatları daha iyi kullanmayı biliyorsa, hangisi daha cesursa ötekini gölgede bırakacaktır. Onun için «Ben de filân kadar çalışıyorum, fakat o ileri gidiyor, ben geri kalıyorum, binaenaleyh o benden daha talihlidir» diyeceğimiz yerde hakikati görmiye çalışarak «O benden daha zekidir, o benden daha çalışkandır, o benden daha cesurdur» demesini bilmeliyiz ki başkalarının elde ettikleri başarıların hakiki sebeplerini bulmuş olalım. Bu sebepleri bilmek bizim hayatta ilerlememiz için zaruridir.

ŞEVKET RADO

FARAH DİBA'YI ANLATIYORUZ...

Dünün basit bir süveter ve etekle Paris sokaklarında dolaşan akademi talebes

Bir Kıraliçe Çeyi

ROSIE CARITA, Parisin en tanınmış kadın berberidir. Avrupa sosyetesinin ve dünya meşhurlarının en seçme hanımları burada hem saç tuvaletlerini yaptırır, hem dedikodu ederler. Monako Prensesi Grace, hattâ Prenses Margaret dahi Parise gittikleri zaman ekseriya Rosie'ye uğrarlar. İşte geçenlerde bir cumartesi günü, Rosie'nin dükkânına yeni bir müşteri geldi. Çok genç ve sade giyinişli olan bu kız, müstakbel İran Kıraliçesi Farah Diba'dan başka kimse değildi ve bunu da Rosie gayet iyi biliyordu. Artık o da, Carita'nın baş müşterileri arasına katılmış oluyordu. Kendisine kıraliçelere lâyık bir saç modeli yapacağını söyliyen Rosie, Farah'ın uzun ve bakımsız talebe saçlarını tam 20 cm. kesti. Çare yoktu. Çünkü son moda böyle idi. Bir kıraliçe namzedinin en son kadın modalarına uyması, herkesten daha fazla lüzumlu idi. Müşterileriyle çene çalmak Rose'nin âdeti olduğu için, bermûtat Farah'ı da lâfa tuttu ve neticede Tahran'a kendini ve kızkardeşini davet ettirmeğe muvaffak oldu. Farah kuvaföre arkadan bir şimyonla bağlanmış uzun saçlarla girmişti. Çıktığı zaman tanınmaz bir halde idi. Ustaca dağıtılmış saçları bantla tutturulmuştu. Alnını kabarık bir perçem kaplıyordu. Dudakları çok açık pembe bir rujla boyanmıştı.

Farah'ın teyzeleri, meşhur Christian Dior müessesesine telefon ederek, öğleden sonra kıraliçe namzedi için bazı elbiseler beğenmek ve bu arada kıymetli bir gelinlik ısmarlamak üzere kendilerine uğrıyacaklarını bildiriyorlardı. Dior mağazasının etekleri tutuşmuştu. Aksi gibi o gün cumartesi idi. Cumartesileri mağaza kapalıydı. Haydi mağazayı açsınlar, ama mankenlerin çoğu izinliydi. Şimdi hangisini, nerede bulup getireceklerdi? Beri taraftan Farah çok mühim bir müşteri sayılırdı. İlerisini de düşünmek, rakiplere fırsat vermemek lâzımdı. Hemen faaliyete geçildi. Telefonlar işledi. Adamlar koşturuldu. Sağdan soldan birkaç manken getirildi. Sırf Farah Diba için teşhir salonu açıldı. Akşam üzerine doğru Farah Diba ve teyzeleri geldiler. Mankenler giydirildi, elbise modelleri ortada dolaşmağa başladı. Farah gülüyor, elindeki karton üzerinde bazı elbiseleri işaret ediyordu. Birkaç tüvit tayyör ve yünlü rob seçti. Sıra gelinlik ve duvak örneklerine gelince, bunu Farah'a beğendirinceye kadar Saint Laurent hayli ter döktü. Kimisini sade buluyor, kimini de çok ağır diye beğenmiyordu. Duvağı göstermek için Farah'ın 1.74 boy, 59 kalça ve 88 göğüs ölçüsüne uyan, Christine isimli çok esmer bir mankene belki 20 den fazla duvak takıldı. O gün izinli olan mankeni bulup getirmek de ayrı bir mesele olmuştu. Neticede Farah Diba ve teyzeleri ilk plânda 8 sokak elbisesi, 12 kokteyl ve gece elbisesi, bir de kıymetli mücevheratla süslü nefis gelinlik modeli beğendiler. Vaktiyle Süreyya'nın çeyizini de gene Dior müessesesi hazırlamıştı. Ama Farah'ın çeyizinin, zenginlik itibariyle Süreyyanınkini geçeceği söyleniyordu. Farah ve teyzeleri Dior'dan çıktıkları zaman saat akşamın sekizi olmuştu. Doğruca Crillon Oteline git-

Bir modaevinden diğerine Farah Diba Pariste modaevleri arasında günlerce mekik dokudu. Bir an Balmain'in tezgâhlarındaki eşyaları dikkatle tetkik ediyor (solda), bir an sonra da Dior'un lüks mağazasına giriyordu (sağda). Bir modaevinden bir modaevine giderken de etrafını gazeteciler sarıyordu. Farah, modaevlerinden çıktıktan sonra, ısmarladığı elbiselere ilâveten yüzlerce aksesuvar da satın almıştı. İnce belini kavrıyacak deri

r çırpıda, İran Şahının etrafında flaşlar patlıyan şık ve ağırbaşlı nişanlısı oldu.

zi Nasıl Hazırlandı

tiler. Birkaç gün evveline kadar, üniversite sitesinde talebe pansiyonlarında kalan Farah, artık Crillon'daki hususi dairesinde oturuyordu. Kapının önü, karşı kaldırımlara kadar gazeteci ve foto muhabirleriyle doluydu. Giyimi ve makiyajı tamamen değişen Farah, bir 1960 lı Paris kadını olarak ortaya çıkmıştı. O akşam 6000 kilometre uzakta, Tahrandaki evine telefon ederek annesiyle konuştu: «Anneciğim, diyordu, o kadar sevinçliyim ki bilemezsin, sanki Binbir Gece Masallarında yaşıyorum. Elbiselerimi, tuvaletimi, hele saçlarımı bir görsen beni tanıyamazsın».

Hakikaten Farah'ın yeni elbiseleri fevkalâdeydi. Hele gelinliği bir şaheser oluyordu. Duvağının renginin beyaz mı, koyu mavi mi olacağı hakkında uzun zaman tereddüt etmeden karar verememişti. Fakat gelinliğin ve duvağın şeklini Farah bir sır olarak saklamak ve nikâhta Şah'a bile sürpriz yapmak niyetindeydi. Gerçi gazete muhabirleri bu gelinliğin nasıl olacağını öğrenmek için çok uğraştılar, şekli ni tesbit edenler bile oldu. Ama asıl şekli ancak düğünde belli olacak.

Farah Diba, Crillon Otelinde kaldığı müddetçe pek az sokağa çıkmıştı. Sefaret erkânından başka, yanına girenler yalnız terziler, modeller ve manikürcülerdi. Alışverişe çıktığı zaman da, teyzeleri kendisine refakat ediyordu. Pariste talebe iken de yeğeni her yerde kendisine refakat ederdi. Son haftalarda gittiği tiyatro ve konserlerde üzerine ekseri Şahın hediye ettiği panter mantoyu giyiyor, bu da ona çok yakışıyordu. Bu arada Şah'la telefon konuşmaları da olmuyor değildi. Şah, Farah'la aşk mevzuunda konuşmak yahut ona iltifat etmek istediği zaman Fransızcayı tercih ediyordu. Farah, Şah'a hitap ederken, daima üçüncü şahıs sigası kullanarak «Haşmetmeapları» diyor, gayet resmî konuşuyordu. Beri taraftan, hâdise onu sevincinden uçuruyordu. Bir rüya hakikat olmuştu. Tiyatroya gittiği zaman en mutena localarda en şık elbiseler içinde oturuyor, bütün gözler bir hayranlık ve tecessüsle kendisine çevriliyor, etrafta onun ismi fısıldanıyordu. Hangi genç kız bu durumda olmak istemez? Farah bu büyük talihin veya tesadüfün hakiki sebebini, kendi dürüst mizacından ve meziyetlerinden ziyade, parmağında senelerden beri taşıdığı bir yüzüğün getirdiği uğura bağlamaktadır. Onun Tahranda çok sevdiği bir arkadaşı ve sırdaşı vardır. Farah bu mesut hâdiseden sonra ona da kendisi gibi uğur getirmesi için, yüzüğü bu arkadaşına hediye edecektir.

Nişan hazırlıkları ve çeyiz alışverişleri Pariste devam ederken, Farah'ın zihnini kurcalıyan bir nokta daha vardı. Şah'ın ava ve kayak sporuna çok meraklı olduğunu biliyordu. Esasen beraber gezintiye çıktıkları zaman, binicilikteki acemiliğini gören Şah, Farah'tan binicilik dersi almasını, av ve spor elbiseleri temin etmesini de istemişti. Gerçi Farah, Pariste topladığı çeyizliklerinin yanında kayak ve at elbiseleri de satın almıştı, ama binicilik talimi yapacak zaman ve imkân bulamıyordu. Bu işi Tahranda yapmaktan başka çare yoktu...

kemerler, emprime muslinden fularlar, beyaz eldivenler, çok sayıda siyah iskarpin ve pembeye çalan bej çoraplar...

Farah arkadaşlariyle vedalaşıyor. Akademinin bohem hayatı sona ermiştir. Artık teşrifat dolu saray hayatı başlıyacaktır.

Farah Diba'nın annesi, Şahla kızının tanışmasını anlatıyor...

MADAM Diba'nın bir Alman mecmuasına verdiği özel beyanata göre, kızı ile Şah birbirlerini ilk defa Pariste görmüşlerdi. Şah, Fransaya yaptığı bir ziyarette oradaki İranlı talebeleri kabul ediyordu. Kız talebeler arasında bilhassa Merhid isimli eski bir aileye mensup bir genç kız, kıraliçe namzedi olarak Şaha takdim edilmişti. Fakat bu kızla uzun uzadıya görüşen Şah, kızı kıraliçe olarak muvafık bulmamıştı. Pek azametli ve gözü yükseklerde görünüyordu. O gün Farah da Şaha görünmüş, fakat Şah, Farah üzerinde durmamıştı. İkinci karşılaşma İran Sarayının merdivenlerinde oldu. Farah, Saraya, Şahın damadı ve başyaveri Zahidi'ye bir ricada bulunmak üzere gitmişti. Geri dönerken damadının yanına gitmekte olan Şah ona rasgeldi. Damadının yanına girince de, biraz evvel çıkan kızın kim olduğunu sordu. Zahidi, kızı iyi tanımadığını, yalnız Pariste tahsiline devam için döviz müsaadesi istediğini, kendisine yazı ile cevap verileceğini söyledi. Şah kızın kim olduğu hakkında malûmat istedi ve kendisiyle tanışmak arzusunu ifade etti. Derhal ertesi gün Şahın kızı Şehnaz'ın evinde bir toplantı yapıldı ve Farah, Şah'a takdim edildi. Şah, Farah'a, kendisine binlerce genç kız takdim edildiğini, fakat hepsinin şöhret ve servet peşinde olduğunu, ilk defa olarak Farah'ı, sade ve tabii bulduğunu ve beğendiğini söyledi. Herkesin hayret dolu bakışları önünde Farah, evlenmek için yaşının henüz küçük olduğunu, esasen aşksız bir izdivaç yapmak istemediğini, 13 yaşından beri babasız olduğu halde, sevdiği bir aile muhiti bulunduğunu, Sarayda da aynı havayı bulup bulamıyacağını bilmediğini söyledi. Evlenme fikrini Farah'a aşılıyan ve onu ikna eden, daha ziyade Şahın kızı Şehnaz oldu. Şehnaz, Ferah'ın tam babasına göre bir eş olduğuna emindi.

Farah, Tahran'da ancak 15 gün kalacaktı. Zira Paristeki akademide kış sömestrleri başlamıştı. Vize için alâkalı makamlara vermiş olduğu pasaportu almağa gittiği zaman memur ona pasaportunu vizesiz olarak geri verdi. Farah bunun mânasını sorunca, «Ne yapalım, Saraydan öyle emir geldi» dedi. Bundan hiçbir şey anlamıyan Farah, evine dönünce Şehnaz Sultanın bir davetnamesini buldu. Vaziyet anlaşılıyordu. Şaha evet cevabı vermeden vize almak yoktu. Bunu takibeden günlerde Farah hemen her gün Şehnaz Sultanın evine gidiyor ve her geçen gün bu işe biraz daha aklı yatıyor. Şaha bağlanıyordu. Nihayet 21 yaşındaki akademi talebesi, 40 yaşındaki hükümdara evet cevabını verdi.

Tahran muhabirimiz Sara Ertuğrul, Farah'ı anlatıyor:

Yakın bir istikbalin mühim şahsiyeti olan Farah Diba, İranda yetişebilecek en ideal genç kızlardan biridir. Geçen yıl Tahrandaki Türk Sefaretinde verilen bir davette zekâsı ve zarafeti ile nazarı dikkati celbetmiş ve herkesin takdirini kazanmıştı. Gayet güzel İngilizce ve su gibi Fransızca konuşur. Tahrandaki Jan Dark Fransız kız okulundan mezundur. Zaten ilk Paris seyahatini de bu okulun bir grupu ile yapmıştı. 1957 de Pariste Güzel Sanatlar Akademisinde mimari tahsiline başladı. Bir aşk izdivacı yapmak fikri de bu muhitten mülhemdir. Çok iyi otomobil kullanır ve pilotluk brövesi vardır. Hafif atletik sporlarda okulun takım kaptanlığını yapmıştır. Çok güzel piyano çalar. Söylentilere göre Şah kati evlenme teklifini, Farah'a bulutlar arasında, Tahran üzerindeki bir helikopter gezisi sırasında yapmıştır.

REKLAM MORAN

Ankara Makarnasını niçin Seviyorum ? Çünkü...

ANKARA MAKARNASI

makarnaların en alâsı.

ANKARA MAKARNASI

ANKARA MAKARNA UN VE İRMİK FABRİKASI
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 22 10 72 Ankara Tel: 12395

mesamata kadar nüfuz

işte suyun yapamıyacağı bir temizlik!....

Filhakika, POND'S COLD (Gece) kremi cildinizin mesamelerine kadar nüfuz ederek orada sindirilmiş makyaj kalıntıları ile toz, ter ve diğer tahripkâr maddeleri massederek cildinizi temizler, besler ve yumuşatır.

POND'S VANISHING (Gündüz) kremi makyajınıza en müsait zemini hazırlar ve pudranızı bütün gün devamınca idame ettirir.

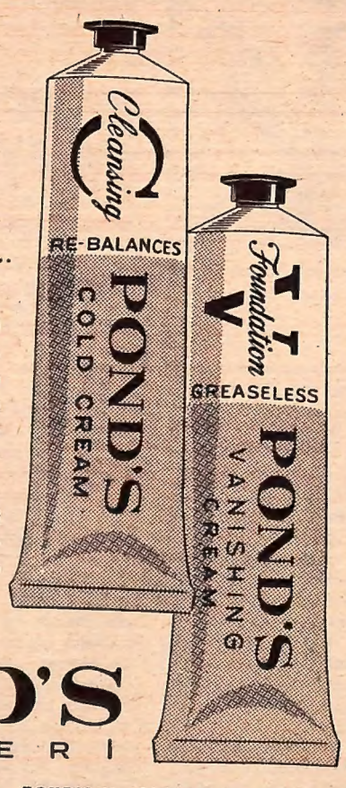

POND'S
KREMLERİ

Güzelliğiniz için POND'S C ve POND'S V birbirini tamamlar.

4

MEŞHURLARIN EVLENME PAZARI: 3

KRUŞÇEF ve eşi, Amerika seyahatlerinde, Hollywood'u ziyaret ederlerken Centfox stüdyolarında ekşi yüzlü, çelimsiz bir adam gözlerine ilişti. Rehberleri bu adamı işaret ederek:

— İşte Frank Sinatra... dedi. En fazla sevilen yıldızlarımızdandır.

Aynı zamanda Hollywood'un en gözde bekârıdır.

Bu izahat Madam Kruşçef'in çok garibine gitmişti. Hollywood'un en gözde bekârı olacak adamı, o büsbütün başka türlü tasavvur ediyordu. Hakikaten, 12 aralık 1917 de New Jersey'in Hoboken liman şehrinde doğmuş olan, yani halen 42 yaşında bulunan Sinatra, hiç de güzel, yahut yakışıklı bir erkek sayılmazdı. Yüzündeki bere izi, çelimsiz vücudu ile o, adaleli, geniş omuzlu Hollywood delikanlılarının yanında solda sıfır kalıyordu. Bazı erkeklerin gösterişi fazla olmaz, ama kimseye benzemiyen romantik bir tarafı olur. Kadınlara fazla yüz vermez, kendini ağır satar, bir başkalık yaratmağa çalışır. Onların kendine has bir çekiciliği vardır. Halbuki Sinatra'nın, tatlı sesinden başka romantik olan tarafı da yoktur. Hattâ oldukça realist bir çapkın sayılır. Aşk maceralarının sayısı hayli kabarıktır. Üstelik de dünyanın en zengin sinema artistleri arasındadır. Servetinin seksen milyonu bulduğu, yıllık gelirinin de on milyonu geçtiği rivayet edilmektedir. Ama güzelleri kadar, zenginleri de bol olan bir çevrede yaşadığına göre, cazibesinde yalnız parasının tesiri olduğu da iddia edilemez.

«Frankie» nin neden dünyanın en başarılı erkeklerinden sayıldığını anlamak için, cinsi lâtif indinde makbul olmuş tiplerin kısa bir tahlilini yapmak icabeder. Bazı fikir adamları, dünya roman edebiyatına geçmiş olan Kazanova ve Don Juan karakterlerini etraflıca tetkik etmişlerdir. Bunlara göre, kadınlar üzerinde hâkim olan bu iki karakter şöyle tefrik edilebilir:

Kazanova tipi: Bu tip erkek, kadınları kendi işine gelen şekilde sevmek ister. Boğazına ve içkiye düşkündür. Bedavacılığa bayılır. Daima kolay elde edilecek kadınların peşinde koşar. Kadının ruhundan ziyade bedenine düşkündür. Kararsız ve ruhsuzdur. Ne koparırsam kârdır; gün bugün, saat bu saat diye düşünerek yaşar.

Don Juan tipi: Bu tipteki erkekler ise kadınların kalbine de hükmetmek ister. Zorluk onları daha çok gayretlendirir, gayeleri uğruna hiç düşünmeden maceraya atılabilirler. Ekserisi şeytani bir zekâya sahiptir. Kendilerini mahvedinciye kadar ihtiraslarından vazgeçemezler.

Frank Sinatra, İngiliz Kıraliçesine takdim ediliyor. Bir kenar mahalleden yetişmiş olan Sinatra, bugün milyonerler ve aristokratlar âleminin tabiî bir âzası olmuştur.

Milyonerler, aristokratlar sevgilisi FRANK SİNATRA

Frank Sinatra, servetin ve güzelliğin iki taçsız kıraliçesi Tina Onassis ve Prenses Grace arasında, Monaco'da bir ziyafette.

Birinci tipe misal olarak meselâ amatör diplomat Porfirio Rubirosa'yı alabiliriz. Milyoner, Doris Duke ile Barbara Hutton'dan sonra Dominik diktatörünün kızı ve Zsa Zsa Gabor'la olan münasebetlerinin hiçbirinde hercailikten vazgeçememiştir. Sonra meşhur artist Orson Welles, Rita Hayworth'tan Linda Caroll'a, Silvana Pampanini'den Lia Amanda'ya kadar eski eşleri ve sevgilileri ile hâlâ arkadaşlığını muhafaza edebilmektedir. Keza Parisli manken Bettina ile olan alâkasını göz önünde tutarak yaşlı Ali Han'ı da bu diziye sokabiliriz.

Don Juan tipine gelince, buna en iyi misal geçenlerde ölen Errol Flynn olabilir. Arkada bıraktığı üç kadın sırasiyle: Lili Damita, Nora Edington ve Pat Wymore hâlâ yas içindedirler. Gene bu tipler arasında günün ilgi çeken şahsı Roberto Rosselini'nin bir Hintli kıza olan aşkı, Anna Magnani ve Ingrid Bergman'ın vaktiyle hiç unutamıyacağını sandığı sevgileri gibi kötü bir sonuca varmağa mahkûm görünüyor.

Frank Sinatra'yı iki tipten hiçbirine tamamiyle sokamayız. Daha doğrusu Sinatra her iki karakterin hususiyetlerini de üzerinde toplamış durumdadır. İlk aşkı ve ilk karısı Nancy Barbato ile olan ilgisi Kazanovavari sayılır. Bu kadın ona üç çocuk doğurmuştu. En küçük kızı Nancy, bugün babasının gözdesidir. Onun da Frankie gibi mükemmel bir şarkıcı yetişeceğini söylüyorlar. İlk karısından ayrılalı hayli olduğu halde, gerek evlenme yıldönümlerinde, gerekse küçük kızının doğum günlerinde hâlâ eski karısına kürk, mücevher gibi hediyeler gönderir.

İkinci karısı Ava Gardner'e olan aşkında, Sinatra'nın Don Juan'lık tarafı kendini daha fazla göstermiştir. Hollywood'un en güzel kızı ve Mickey Rooney'in eski karısı Ava'yı, Frankie deli gibi sevmiş ve evlenmişti. Biribirlerini dehşetli kıskanıyor, ikide bir kavga ediyorlardı. Ama arkadan gene barışıyorlardı. Nihayet büyük fırtına koptu. Ava'nın İspanya'da bir boğa güreşçisiyle olan flörtü, bu fırtınayı kopardı. Sinatra'nın hayatına en ziyade tesir eden kadın Ava Gardner olmuştu. Ayrıldıktan sonra da sarsıntısı her iki tarafta da uzun zaman geçmedi.

Frank, gene Kazanovalığa dönmüştü. Hollywood'un en cazip kadını Lana Turner'le sevişmeğe başladılar. Evlenmeğe kalkarlarsa, bu kadar rahat bir aşk hayatı geçiremiyeceklerini ikisi de biliyordu. Fakat Lana'nın bilinen cinayet hâdisesine karışmasiyle ortaya çıkan skandal bu büyük aşkı hemen söndürdü.

Frankie'nin gene Don Juanlık tarafı tutuyordu. Ölen aktör Humphrey Bogard'ın dul kalan karısı Lauren Bacall'a meyil göstermeğe başladı. Humphrey, Sinatra'nın çok yakın dostu idi. Zaten iki erkek arasında karakter benzerlikleri ve pek çok müşterek taraflar vardı. İkisi de İtalyan asıllı idiler. Lauren'le olan yakınlık ne mecraya döküldü ise döküldü, orası pek bilinmiyor. Yalnız bir gün Lauren, tıpkı Ava'nın söylemiş olduğu gibi, Frankie'nin yüzünü bir daha görmek istemediğini bildirdi ve Beverly Hills'deki evini olduğu gibi bırakarak Londra'ya kaçtı.

Lauren'den sonra gene Kazanovalaşan Sinatra'nın hayranı bir İngiliz aristokratı ve milyoneri Lady Beatty oldu. Frank'a iyiden iyiye gönlünü kaptırmıştı. Her an Sinatra ile evlenmeğe hazırdı. Lâkin bu işin de arkası gelmedi.

Tabiî yukarıda saydığımız münasebetler, Sinatra'nın hayatı ile uzak yakın ilgileri olan kadınların ancak birkaçına aittir. Bunun dışında, Hollywood'un en güzel artistleri, İtalyan aristokratları, bir İspanyol asılzadesinin karısı, bir Alman güzellik kıraliçesi, New York'lu milyoner kızları, listenin başka sahifelerinde kayıtlıdır. Son zamanlarda Gina Lollobrigida ile film çevireceği söylentileri Kazanovanın maceralarına bir yeni kahramanın katılması ihtimalini akla getirmiyor değil.

Sinatra'nın tahsili yok gibidir. İlk tahsilini bitirmeden evvel bir steno ve gazetecilik okuluna yazılmışsa da, çok geçmeden okulu bırakmak mecburiyetinde kalmıştı. Kendi kendini yetiştiren insanlar arasında sayılır. Buna rağmen Hollywood'un en fazla kitap okuyan yıldızlarındandır. Asıl garip olan şey, senelerden beri sesini bütün dünyanın tanıdığı bu en çok sevilen şarkıcının, bir nebze bile şan dersi almamış bulunmasıdır. Asansörcülük ve gazete müvezziliği ile hayata atılan Sinatra'nın bir tek emeli vardı. Şarkıcı olmak. Bazı amatör temsillerine katılmış olan Frank, bu arada parasız olarak birkaç radyo programına girmeğe muvaffak oldu. Hedefi, New York muhitindeki hafif müzik temsilcilerinin dikkatini üzerine çekmekti. Netekim hedefine vardı. 1942 yazında meşhur Tommy Dorsey orkestrasının turnesine katıldı.

Bir sene geçmeden bütün Amerika Frank Sinatra'nın sesini tanıdı. «Hot» müziğinin hayli baltalamış olduğu, santimantal «blues» tarzı, Frank'ın altın sesiyle tekrar önem kazanmıştı. Genç nesil artık şarkıcısını bulmuştu. Bugün Sinatra hayranlarının kurdukları kulüplerin adedi 2000 den aşağı değildir. Sinatra'yı, diğer başarılı yıldızlardan ayıran husus ta, şu iki noktada toplanabilir. Bir kere Sinatra, başarısını çok uzun zaman devam ettiregelmiş nadir kıymetlerden biridir. 1945 senesindeki hayranlar kulüplerinin adedi on beş senedir azalmamış, belki de artmıştır. Sonra, birkaç müzikal filmde rol almış olan Sinatra, bilâhara büyük bir aktörlük kabiliyeti olduğunu göstermiş ve «İnsanlar Yaşadıkça» filmi ile Oscar mükâfatı kazanmıştır.

Frank Sinatra'nın Hollywood'da birçok mülkü vardır. Bir petrol şirketinde hissedardır. Zaten kârına iştirak etmeden hiçbir film çevirmez. Tek bir filmdeki kazancı en az yedi, sekiz milyon liradır. İçki ve sigarada mutedildir. Seyahat ve sporu sever. Tatillerini, artık genç bir kız çağına gelmiş olan kızıyle geçirmeyi tercih eder. Gayet nazik bir sosyete adamıdır. İyi kalblidir. Hollywood'da başı sıkılan dostlarının çalacağı ilk kapı Sinatra'nınkidir.

Bugün kırk yaşını aşmış olmasına rağmen, genç nesil şarkıcılarının içinde gene en fazla rağbet gören hâlâ Sinatra'dır. Avrupa ve Amerikanın yüksek sosyete muhitlerinde, bilhassa kadınlar arasında ona hayran olmıyan yok gibidir. Şöhret ve servet, güzel olmıyan bu çok sıcak ve sempatik adamın ahlâki vasıflarını ve insani meziyetlerini değiştirememiştir. Kusursuz denilebilecek şöhretlerin arasındadır. Tek kabahati kadın arkadaşlarını iyi seçememiş olmasıdır. Bu da onun kadın mevzuunda kararsız kalmasına sebep olan âmildir.

İçinde dolaştığı yüksek muhite rağmen, Sinatra'nın bohem ve avarelik tarafı arasıra ortaya çıkar. İşte delişmen Sinatra, delişmen hayatının, üzerinde hâlâ nüfuzu olduğu tahmin edilen en delişmen partneri Ava Gardner'le.

Her mevsimde emrinizde olan

En nadide meyvelerle ve fevkalâde itina ile imal edilen bu Kompostolar yemeklerden sonra ağız tadınızın devamını sağlar.

Dalından henüz kopmuş kadar tazeliğini muhafaza eden Kirazlar, Armutlar, Kayısı ve Şeftaliler bu nefis karışık Kompostonun kutusunda birleşmiştir.

7 Çeşit HARİKA

ŞEFTALİ - ARMUT - KAYISI - ÇİLEK - VİŞNE - AYVA - KARIŞIK

YEGÂNE KALİTE KONSERVE TAMEK

KEN KARD

RÖPORTAJ: MUALLÂ BAYRAKT

Şöhretleri gittikçe genişliyen sahne sanatkârı iki kardeş, Yıldız ve Müşfik Kenter, artık İstanbulun malı oldular. Bu sahifelerde kendilerini yakından tanıyacaksınız.

ON İKİ sene kadar oluyor. Paris'in ünlü Comedie Française artistlerinden bir topluluk, temsiller vermek üzere Ankara'ya gelmiş, bu arada, konservatuvarı da ziyaret etmişti. Misafirler şerefine o gün tiyatro bölümü öğrencileri bir Pantomim gösterisi yaptılar. Fransız sanatçıları arasında bulunan Gisele Cassadessus, Michele Alfa ve Jean Marchat gibi Paris sahnelerinin yıldızları, büyük bir heyecanla bir tek kişiyi, kendi halinde bir öğrenci kızı alkışladılar. Onun istikbalin yıldızı olacağından emindiler. Bu küçük kızın o zaman adı Yıldız'dı. Bunu takibeden yıllar, tamamen gerçek sanatı hedef tutan sistemli bir çalışma sonunda, Türk sahnesi hakikaten bir «Yıldız» kazandı.

Kenter kardeşler, tiyatro kültürünü geleneklerden almış nadir sanatçılardandır. Anneannelerı Jean Cuthbert, İngilterede Shakespeare kadın kahramanı olarak ün salmış bir sahne artisti; büyük babaları Robert Cuthbert de rejisör ve tiyatro müdürü idi. Anneleri de gençliğinde bir müddet sahneye çıkmıştır.

1944 yılında Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'ne giren Yıldız Kenter, bir sınıf atlıyarak dört senede mezun olmuştur. İlk olarak halkın karşısına Shakespeare'in «On İkinci Gece» komedisinde Olivia rolü ile çık-

Kenter kardeşlerin şöhreti memleket dışına da yayılmıştır. Arthur Rank Şirketi, Türkiyeye dair hazırladığı bir televizyon programı için Kenter Kardeşlerle yeni sahneleri Karaca Tiyatro'da «Salıncakta İki Kişi» dekoru içinde bir röportaj yaptı.

TER

EŞLER

TOĞRAFLAR : OZAN SAĞDIÇ

miş, bunu Faust, Peer Gynt, Maria Stuart, Altı Şahıs Muharririni Arıyor, Modern Antigone, Miras, Therese Raquin, Yalancı, Kıskançlık, Hile ve Sevgi, Öteye Doğru, Çöl Faresi, Yağmurcu, Ümitsiz Saatler, Öfke v.s. gibi oyunlar takibetmiştir.

Sanatçı bu çok taraflı sahne faaliyetinin yanı sıra, mesleği ile ilgili incelemeler de yapmıştır. Bir müddet İngilterede kalarak Stratford'da, Shakespeare'in Anne Hathway Cottage adı verilen evinde eğitim görmüştü. 1957 yılında da Amerikaya giderek New York'ta «American Theatre Wing», «Neighbourhood Play House» ve «Actor's Studio» gibi yeni dünyanın en ünlü tiyatro okullarında bir buçuk sene müddetle çalışan Yıldız Kenter, bu toplulukların Washington, Boston, Cleveland ve Kanada'nın muhtelif şehirlerine yaptıkları turnelere de katılarak bilgisini büsbütün arttırmıştır.

Yıldız Kenter, kudretli bir oyuncu olduğu kadar, bilgili ve ölçülü bir rejisör de. İstanbul halkı, Osborne'un «Öfke» ve «Burada Gömülü» isimli oyunlarında sanatçıyı bu yönden de tanımak fırsatını buldu. Kendisinden en çok istifade eden insan, hiç şüphe yok ki, kardeşi olmuştur. Yıldız'dan dört yaş küçük olan Müşfik, konservatuvara ablasının teşvikiyle girmiş, meslek hayatında da onun tecrübelerinden çok faydalanmıştır.

Kenterler, perde açılıp kapanıncaya kadar sadece sanat endişesi içinde yaşarlar. Bu konu ile ilgili olarak sorduğumuz bir suali Müşfik Kenter şu şekilde cevaplandırdı:

«Perde kalktığı zaman kardeş olduğumuzu unuturuz. Aslında da gerçek bir sanatçı için bu bir engel sayılmaz. Partnerimin ablam oluşu bilâkis çalışmalarımızı kolaylaştırıyor. Biribirimize olan alışkanlığımızın verdiği güvenlik, ablamın haklı olarak yaptığı ikazlar, çalışırken çıkan münakaşaların dargınlığa kadar gitmemesi, başarımızın sırrıdır diyebilirim.»

«Salıncakta İki Kişi» isimli oyunda Kenterleri seyretmiş olanlar bu sözlerin doğruluğunu ister istemez kabul edeceklerdir.

SALINCAKTA İKİ KİŞİ

İstanbulda Karaca Tiyatro, Kenter kardeşlerin yeni sahneleri oldu. Şehrimiz halkı onları bu sene ilk olarak «Salıncakta İki Kişi» isimli oyunda alkışladı. New Yorklu yazar William Gibson'un bu eseri ilk defa 1958 yılında New York'ta, Henry Fonda tarafından oynandı. Halen Pariste büyük başarı ile temsil edilmekte olan bu piyesin başrolünü Jean Marais oynuyor. Konu, New York'un gök tırmalıyanları arasında ömür tüketen iki insanın gelip geçici macerasıdır. Karısından ayrılmak üzere olan genç bir avukatla, basit bir kızın macerası. Sonunda her ikisi de kendi yollarına devam ederler.

Nebraska'dan New York'a, karısından uzaklaşmak için gelmiş olan genç avukat Jerry Ryan'ı garip bir telefon konuşması, Gittel Mosca adında Yahudi asıllı hasta bir kızla tanıştırır.

Yalnızlık bu iki insanı birleştirmiştir. Yarı kavga, yarı sevgi ile dolu mesut günler geçirirler. Jerry, sevgilisine büyük bir şefkatle bakarken, Gittel de, işinden olmuş olan genç adamın hayat yolunu yeni baştan tanzim etmesi için yardım etmektedir.

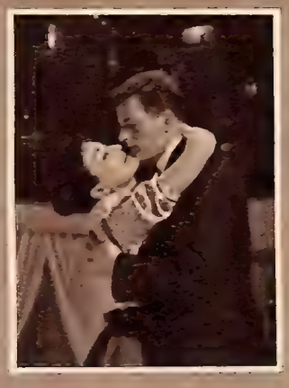

Ama ihtiraslı aşk sahnelerini, Amerikanın öbür ucundan zaman zaman gelen telefon konuşmaları bozmaktadır. Telefonun karşı tarafındaki ses, Jerry'nin meşru karısının sesidir.

Jerry boşanma kararını aldığı halde, kararsızlık içinde bocalar ve sonunda «ilk sadakat yeminini ettiği» kadının yaşadığı şehre döner. Gittel Mosca, böylece New York'un gök tırmalıyanları arasında tek başına ömür tüketmeğe devam edecektir.

Ayağa dokunmadık taş olmaz

Başa gelmedik iş olmaz

DOĞAN SİGORTA

Kimsenin bilmediği romanlar yerine
İŞTE
SİZE

ŞAHESER ROMANLAR
EN BÜYÜK YAZARLARIN
EN GÜZEL ESERLERİ

HARP ve SULH	L. Tolstoy (3.Baskı)	12,5 L.
NOTRE DAME'ın KAMBURU	V. Hugo (2.Baskı)	12,5 L.
AŞKTAN DA ÜSTÜN	E. Gaskell	8 L.
BİR BAŞKA KADIN	H. Walpole	10 L.
SABAH YILDIZI	Cronin. (2.Baskı)	10 L.
BİR AŞK UĞRUNA	Cronin	10 L.
MELİSSA	T. Caldwell	8 L.
BAHAR ATEŞİ	J. Hilton	8 L.
BÜYÜLÜ ÇİÇEK	L. Bromfield	8 L.
HER KADIN GİBİ	S. Undset	8 L.
SİLÂHLARA VEDA	E. Hemingway (2.Baskı)	12,5 L.
SENİ SEVMEK KADERİM!	S. Lewis	10 L.
İHTİRAS ENGİNLERİ	F. W. Kenyon	11 L.
DR. JİVAGO	B. Pasternak (2.Baskı)	12,5 L.
SEN BİR MELEKTİN	Emile Zola	12,5 L.
DİRİLİŞ	L. Tolstoy	12,5 L.
NANA	E. Zola	12,5 L.
KAMELYALI KADIN	A. Dumas Fils	10 L.

Her kitap nefis, sağlam ciltli, ayrıca beş renk ceket kaplıdır.

Bu kitapları bedellerine karşılık POSTA PULU göndererek GÜVEN YAYINEVinden de getirtebilirsiniz. ÜCRETSİZ kataloğumuzu isteyiniz!

GÜVEN YAYINEVİ
Coğaloğlu Yokuşu
Narlıbahçe S. No. 11
İSTANBUL

Hayat geçen sayısından itibaren futbol yıldızlarımızı stadyumların dışında bütün hususiyetleri ve değişik fotoğraflarla anlatmaya başlamıştı. Bu ilgi çekici röportaj serimizin dördüncü yazısında Galatasaraylı Turgayı sunuyoruz.

Hususi Hayatları

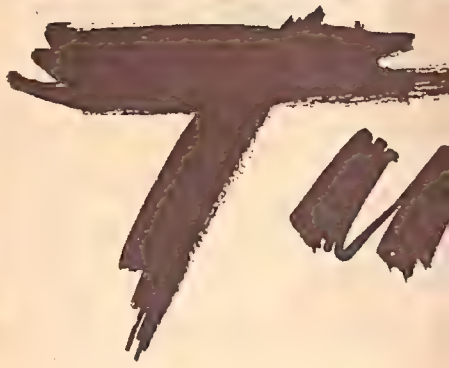

HOTEL Claridge'in 253 numaralı odası. Muntazam aralıklarla yanıp sönmekte olan neon ışığı pencereden içeriye doğru aksediyor. Yazı masasının başında oturmakta olan Turgay Şeren, masa lâmbasının verdiği açık mavi renkteki hafif aydınlık içinde bir kat daha üzgün görünüyordu.

Az sonra, işini bitirdi ve zile basarak bir garson çağırdı. Küçük bir hizmetkârın otelin postahanesine doğru götürdüğü telgrafta sadece iki kelime okunuyordu: «Yarın dönüyorum.»

Senelerce Galatasaray ve Milli Takımın kalesini korumuş olan Turgay Şeren, geçen mevsim sonunda Arjantin'in River Plata takımına transfer olma hikâyesini «O günler hâfızama birer hoş hâtıra olarak gömülüp gitti» diye özetleyiverdi. Hatırlarda olduğu üzere transferi bir gün meselesi halindeyken, Galatasaray kulübünün izin vermeyişi dolayısiyle Turgay binlerce mil mesafeden, Buenos Aires'den dönüp tekrar kulübüne gelmişti...

■

1932 yılının mayıs ayında Ankarada doğan Turgay Şeren'in küçüklüğü İstanbulda, Osmanbey'de geçti. İlkmektebin üçüncü sınıfındayken leyli olarak Galatasaray Lisesinin Ortaköydeki hazırlık kısmına verildi. Kendisi, «Daha o zamandan Sarı - Kırmızılı renklere intisap etmiştim» diye espri yapmaktan geri durmuyor. Ortaokulü okuduğu sıralarda voleybol ve hentbola merak sararak oynamaya başlamıştı. Lise kısmında bu spor branşlarında muvaffakiyet gösterirken, diğer yandan iftihar listesinde de devamlı olarak yer alıyordu. Bu sıralarda futbola da başlamıştı.

Turgay, futbol hayatının ilk günlerini şöyle anlatıyor:

«Pendikte kamp yapmaktaydık. Bir gün iki takıma ayrılmış futbol oynuyorduk ki bizim takımın kalecisi sakatlandı. O zamanki jimnastik hocamız Mehmet Ali Bey kaleye beni koydu. Tesadüfen iyi oynamış olacağım ki o günden sonra kaleci olup çıktım!...

«1946 yılında Galatasaray genç takımında kaleci oynamaya başlamıştım. Muvaffak da oluyordum. Böylece aradan iki sene daha geçti. Bir gün sınıfta ders yapıyorduk ki beni çağırdılar ve alıp Galatasaray kulübüne götürdüler. Admira takımı İstanbula gelmişti ve ben sahaya yedek kaleci olarak çıkacaktım. Öyle de oldu. Kaleci Erdoğan'ın arkasında Mithatpaşa Stadyumuna çıktım. Son 15 dakikada kaleye beni aldılar. Bu hayatımca unutamıyacağım bir gündü. Maç bitip sahadan çıktığımız zaman herkesin bana baktığını hissediyor, bu bakışların altında ezileceğimi zannediyordum...

«Ertesi gün bütün gazeteleri topladım, odanın içine yaydım. Ortasına da kendim oturup hepsini defalarca okudum. Bu, benim için

EVİNDE — Küçük Amerikan barda, karı - koca bir kokteyl hazırlamakla meşgul görülüyorlar. Ama çoğu zaman Turgay Şeren bir Coca-Cola ile içki zevkini tatmin edebiliyor.

SOKAĞA GİDİYORUZ — Emel ve Turgay Şeren yağmur altında sokağa çıkıyorlar. Turgay'ın otomobili yok, fakat «Günün birinde bir otomobil sahibi olmayı arzuluyorum» diyor.

Turgay Şeren

RÖPORTAJ : SEMİRAL BİLBAŞAR — FOTOĞRAFLAR : MAHMUT KÜÇÜK

BİRAZ DA OYUN — İşte boş bir zamanında arkadaşının isteğini kıramamış, tavlanın başına geçerek zarları gelişigüzel fırlatıyor. Her halde iyi oynuyor olmalı.

KÜÇÜK BİR AİLE — Minik Celâl üç yaşında ama annesini, babasını güldürmenin bütün yollarını biliyor. İşte ikisinin arasına girmiş Hayat objektifine poz veriyor.

mesleğimin başlangıç günü olmuştu. Ne kadar da enteresan bir şeydi...

«1948 yılının sonuna doğru takımda daimî olarak oynamaya başlamıştım. 1954 yılında önce Millî Takım kaptanı olduktan sonra Galatasarayda da kaptanlık vazifesi bana verildi. Görüyorsunuz ki hâlâ bir şeyler yapabilmek için çalışıyorum.»

■

1955 yılında evlenen Turgay'ın kırmızıya yakın renkli saçlarıyle sempatik bir oğlu var. 3 yaşındaki Celâl'le boş zamanlarında oyun bile oynuyor. Turgay Şeren'in futboldan başka iki meşgalesi daha var. Bunlardan biri Akşam gazetesindeki muharrirliği, diğeri de Ayvalık'ta zaman zaman uğraştığı zeytin ve zeytinyağcılık işi.

Normal bir günlük programı yok. Antrenmanlar ve maçların haricinde bazan karısı ile sinemaya, bazan bir kulübe gittiği oluyor. Karı - kocaya geceleri daha çok Hilton Roof'ta raslamak mümkün. Favori tuttukları yer orası çünkü. Turgay, «Müzikle pek başım hoş değil» diye konuşmasına rağmen, son günlerin sevilen melodilerini de bulup koleksiyonuna dahil etmekten geri kalmıyor. Turgay'ın eşi Emel Şeren'in söylediğine göre en çok beğendiği parça (Return to me). «Fakat» diyor «Dean Martin tarafından olmalı bu plâk». Sonra alaturka şarkıcılardan da Müzeyyen Senar'ı enteresan bir ses olarak buluyormuş.

Giyimine itina eden, bu arada Avrupaya gittikçe öteberi almaktan hoşlanan meşhur kaleci «Mevsim sonuna kadar iyi oynamaya çalışıyorum. Transfer mevzuunda şimdilik bir şey söylenemez. Bu gibi işler zamanı gelince kendi kendine halledilivérir» diyor.

■

Turgay Şeren, Teşvikiyede bulunan apartmanını gayet enteresan, modern bir anlayışa göre döşemiş. Ama kendisine sorunca bu gibi şeylere fazlaca ehemmiyet vermediğini söylüyor. Konuşurken, bir ara söz dönüp dolaşıp kadın güzelliğine gelmişti. «Kadın, modern ve basit görünüşü kendisinde toplamasını bilmelidir. Misal mi istiyorsunuz, işte Brigitte Bardot. Basit ve sade olduğu nispette göz alıcı görünmüyor mu?»

Yaz günlerini hemen hiç İstanbula inmemecesine Burgaz Adasındaki evlerinde geçiren Turgay Şeren'in 18 beygirlik 1959 model bir Johnson motörü var. Kaleci, «Yüzmek, balık tutmak, motorla dolaşmak benim bütün günümü kolayca alıveriyor. Ancak haftada bir, gazeteye uğramak için İstanbula indiğim olur. Bu itibarla yaz günlerini gene iple çekiyorum» diye sözlerini bitiriyor.

GELECEK HAFTA :

Kasımpaşalı RECEP ADANIR

KÜÇÜK YAŞTA VE BÜKREŞ'TE

Aşağıda Turgayın altı yaşındaki hali. Yanda ise Romanya maçında sakatlanarak sahadan çıkışı görülüyor. Bu hâdise büyük bir dedikodu kampanyasının açılmasına sebep olmuştu.

İdil Biret İngilterede

İdil'in, Londra metrolarındaki ilânı.

LONDRA MUHABİRİMİZ EDİBE DOLU BİLDİRİYOR :

İDİL BİRET İngiltere konser salonlarının tanınmış bir şahsiyeti olmak yolunda. Londrada bulunan Wigmore Hall'de bir piyano resitali verdikten sonra, Watford'da Londra Filârmoni Orkestrası refakatinde iki ve Liverpool'da Liverpool Filârmoni Orkestrasiyle üç konser verdi.

Bu defa, geçen yıla nazaran daha kalabalık bir dinleyici huzurunda verdiği resitalinde, İdil Biret, Chopin, Liszt, Beethoven ve Brahms'ın eserlerini dinletti. 15-18 yaşının sanatkâr çocuklar için doğurduğu tehlikeleri artık arkasında bırakan İdil, olgun artistlere has bir teknik ve müzik anlayışı içinde çalıyor, duyuyor ve duyuruyordu. O, Brahms'ın «Faminör piyano sonatı» nın hareketli, alçalıp yükselen seslerinin ardından yetişerek o günkü programını başarının şahikasına erişmek suretiyle bitirdi.

Bu konserden sonra, yabancı artistlere sütunlarında yer vermekte pek cömert olmıyan İngiliz gazeteleri, İdil Biret'ten de bahsediyorlardı. Meşhur TIMES: «...ancak o, Brahms'ın Fa minör piyano sonatının Everest benzeri yüksekliklerine çok cesur ve övmeğe değer bir saldırış yaptı...» diye yazarken, «Türk Kızının Hüneri» başlığı altındaki yazısında DAILY TELGRAPH ise: «...adalî bir kuvveti, çalışındaki cesareti ve ses tonlarını sıralayışındaki başarısı, yakında ona piyano dünyasının (Dişi kaplanları) arasında yer verecektir» diyerek kendisinin sanat kabiliyetini açıklıyordu. İngiliz basını aslında ancak Maria Callas gibi dünya çapında şöhreti olan sanatkârlara «Tigress» (Dişi kaplan) unvanını veriyor. İdil de bugün değilse bile, yakın bir gelecekte bu unvanı alabileceğine onları şimdiden inandırmış durumda.

Londradaki konserlerinden sonra, İdil Biret'i ziyaretimde başarı kazanmış olduğundan duyduğu memnuniyeti belirtirken, bana: «Bende kaplana benzer taraf var mı?» diye sordu.

Hâlen, Pariste füg dersleri almakta olan İdil'in gelecek aylar için oldukça yüklü bir programı var. Cenevre, Paris ve Belçikada vereceği konserlerden sonra, 20-21 şubatta Parisin meşhur Champs Elysées Tiyatrosunda Parisin en ünlü orkestrası «Orchestre des Concerts du Conservatoire» ile birlikte çalacak. Ayrıca yakında, Schuman ve Brahms'ın eserlerinden müteşekkil ilk plâğı piyasaya çıkacaktır.

İdil Biret, geçen yıl Londra'nın Wigmore Hall konser salonunda verdiği resitalde yanlışlıkla piyanonun pedalını kırmıştı. Bu seneki konseri için aynı salonda provaya geldiği zaman bu hâdiseyi hatırlıyarak: «Piyanonun pedalı sağlam mı?» diye sordu. Aldığı cevap şu oldu: «Bu defa programınızda Prokofieff yok ki Miss Biret!...» Genç piyanist (üstte) başarılı resitalinden sonra alkışlara teşekkür ederken.

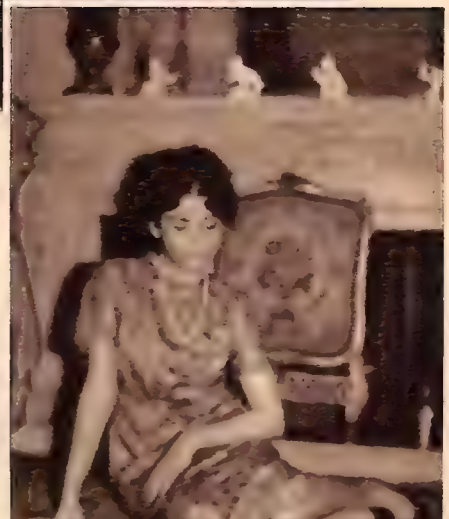

Genç virtüoza göre en rahat çalışma şekli, notaları yere serip, halıların üzerine çömelmektir. Duygulu sanatçının günlük işlerinden biri de, çok sevdiği çiçekleri tanzim etmektir.

Bugün, Türk dilinin d
nin neşredilişinin 58. y
sonra da, ilk Türk ansi
ın yayın hayatımıza k
Aşağıda, tek başına bu
ren Türk âliminin haya

YANIBAŞINDA, üç kollu şamdandan başka, birer mumlu iki şamdan daha yanıyordu. Bu mumların aydınlattığı odada, etrafını çepeçevre kitaplar çevirmişti. On iki bin cilde yakın çeşitli dillerdeki bu çok kıymetli kitaplardan bazıları, masa ile yanındaki etajer üzerinde açık bırakılmıştı.

Düşük omuzları üzerinden geçirilmiş bir siyah cüppe, ayaklarına doğru uzanıyordu. Bembeyaz, kıvırcık sakalını şöyle bir sıvazladı. Sonra önündeki notlara doğru eğildi. Bu dekor içinde sanki bir ortaçağ simyagerine (suni altın imalcisi) benziyordu...

Sessizliğin ve yalnızlığın verdiği huzur içinde, zihin melekelerini ilimler âleminin poligon noktaları arasında götürüp getirecek bir doku faaliyetine geçirmek üzereydi. Türk diline âbide gibi dikilecek bir eser hazırlıyordu. Kamusu Türkî'nin son bentlerine yaklaşmıştı...

Koltuğuna bağdaş kurar gibi oturdu. Sağ ayağını karın hizasına çekti. Dizi üzerinde yazmak için hazırlandı. Düzgün kesilmiş, kolon halindeki çizgisiz, mat, mavi kâğıdı eline aldı. Sol üst ucundan kıvırdıktan sonra, kamış kalemini, kendi yaptığı siyah mürekkebe batırdı. Kalemi, odanın boşluğunda biteviye

ŞEM

Dehasının İcat Kabiliye

جب کتبخانه‌سی

عدد : ۳

قادینلر

محرری : ش . سامی

—

ایکنجی طبعی

معارف نظارت جلیله‌سنك رخصتیله طبع اولندی

استانبول

(مهران) مطبعه‌سی — باب عالی جاده‌سنده نومرو ۷

۱۳۱۱

CEP KİTAPLARI — Bugün (Pocket Book
dediğimiz neşriyatı o, 1894 yılında dü
şündü. Bu seriden kendi yazdığı 14 ce
kitabı neşretti. İlk sahifesi yukarıda gö
rülen kitap «Kadın» adını taşımaktadır

ınağı olan Kamusu Türkî' önümüdür. Birkaç ay pedisi, Kamus-ül Âlâm' lışının 60. yılı dolacak. ev eserleri meydana geti- hikâyesini okuyacaksınız.

cızıltılar çıkararak yazmaya başladı.

Koca bir günün akşamına kadar, bu çalışma böylece bitmez tükenmez bir araştırma, inceleme ile kitap ve kâğıtların arasında devam edip gidecek...

Ölümünden yıllarca sonra, rahmetli İsmail Habib Sevük, onun insanüstü bir gayretle meydana getirdiği eserlere bakıp şöyle diyecekti:

«Bazan 40-50 kişilik akademilerin uzun seneler çalışarak yapamadıkları işi, bir Şemseddin Sami çıkar, devler gibi çalışarak başarır...»

Onun ilk fotoğraflarında çok romantik bir yüz ifadesi vardı. O zaman daha sakal bırakmamıştı. Sonradan sakalı çıkmaya başlayınca bir daha onu hiç kesmedi. Bu kıvırcık, pamuk gibi saç ve sakallar, Şemseddin Sami'nin beyninde yerleşmiş altı yabancı dilin gerçek mânada kendisine kazandırdığı kültür yüküne dayanamadı, vücudu ezildi, saçından evvel sakalı ağardı! Fakat irili ufaklı tamam 54 eser meydana getirdi. Nesiller bu eserlerden bazılarına baka baka, batı dünyasının müspet ilimle dolu aydınlığına eriştiler. Kamusu Fransevi, Kamusu Arabî, Kamus-ül Âlâm, Kamusu Türkî; bunların her biri, Türk diline kelime zenginliği getiren ölümsüz büyük lûgatler oldu. Koca Türk Dil Kurumu onun eserini dayanak yaparak doğruldu!...

1876 yılında kurduğu Sabah gazetesinde yazdığı makalelerle dikkati çekti. Tarihçi Abdurrahman Şeref Bey, Tarih Musahabeleri adındaki eserinde, onun makalelerine temasla: «...Bir hakikat ve mülkü millet için bir ders idi.» diyor. Bilir misiniz ki, bu başmakaleleri yazan adam o sıralarda henüz yirmi altı yaşında bir gençti!...

Aile hayatını İstanbulda kurdu. 1884 yılının 4 mayısında dünya evine girdi. Edremitli Kazasker Sadettin Efendinin kızı Emine Hanımla evlendi. Bu küçücük yapılı fakat delişmen, çok hareketli ve çok atak kadını büyük bir aşkla sevdi.

Şemseddin Sami Bey ilk evlilik günlerinden itibaren karısının iyi giyinmesini isterdi. Bilhassa giyim kuşamı, tuvaleti ile ilgilenirdi. Fakat işin tuhafı Emine Hanım oralı değildi. Sadeliğe düşkün, gösterişten uzaktı. Bununla beraber soydan asil bir kadındı. Bugün İmrahor diye tanıdığımız semt onun dede adından gelmedir. Böyle bir ailenin kızıydı.

Emine Hanım kocasının istekle yaptırdığı, devre göre birinci sınıf kumaş ve dikişten çıkma elbiselerini, çok defa misafir gittiği bir evde, evlenmek üzere olduğunu işittiği fakir, kimsesiz, hizmetçi veya evlâtlığa hemen orada çıkarıp verir, sonra da eve onlardan birinin elbisesini giymiş olarak dönerdi...

Üstelik Emine Hanım sporcu idi. O devrin geleneklerine hiç aldırmaz, ev halkının endişeli ve hayret dolu bakışları arasında öküz arabasına atladığı gibi, kayış dağına gider, su alır, arabayı kendi kullanarak eve dönerdi. Şemseddin Sami Bey bu hareketlere mâni olmak isterse de, çok defa da sükûtla karşılardı. Sanki karısının ancak dokuz yıllık bir ömrü kaldığını biliyordu!...

Bu çok hareketli, sporcu hanım üremiden öldüğü zaman, arkasında dokuz yıla sığdırdığı Samiye, Sadiye, Sadi, Sami (Yen) adını taşıyan dört evlât bıraktı ki, bunlardan Sami Yen, Türk sporculuğunun kalkınışında büyük hizmetleri dokunmuş, anasından gelme hasletler taşıyan gerçek bir sporcu oldu.

Şemseddin Sami çok kibardı. Güler yüzlü idi. Bütün gün çalıştığı odasında rahatsız edilmesini hiç istemezdi. Fakat hiçbir ziyaretçiyi de kapısından çevirmezdi. Çalışırken yorulup ara verdiği zaman, büyük kızı Samiye Hanımı çağırtır, onunla ilmî, edebî konuşmalar yapardı. Victor Hugo'yu çok sevdiği için ekseriya ona ait konularda konuşur, şiirlerini okutur, veya o sıralarda kendisini çok alâkalandıran astronomi bahsinden söz açardı.

İlmî hüviyeti; doğuda, batıda, kuzeyde, güneyde tanınmıştı. Ona danışmak, fikir almak için gelenlerin hesabı yoktu.

Bir sulh adamıydı. Çok defa onun yemek masasında papaz, hoca veya biribirine zıt fikir, mezhep ayrılığı olan kimseler, yan yana, karşı karşıya otururlardı. Onun rahlesi önünde dize gelen nice Alman, Fransız, Arap, Yunanlı müsteşrikler vardı. Fakat o daima mütevazı, öğreten adam vasfının gönül yüceliğine ermiş kişi olarak kalırdı.

Bu zayıf, hastalıklı, fakat müthiş yaratma gücü gösteren adama ölümün erken gelmesi tabii idi. Bugün maalesef daha yayınlanmamış olan, fakat gerek Necip Asım ve gerekse Velid Çelebi'ye sonradan mehaz olan, üstadın Orhun Âbideleri, Kutadkubilik gibi tetkik eserleri, masasının üzerinde kaldı.

Sekiz kardeşinin de birer cumartesi günü öteki âleme göç ettiklerini bildiği için: «Ben de bir cumartesi günü öleceğim!» derdi. Netekim 1904 yılının 18 haziran günü yine bir cumartesiye tesadüf etti. Saatin 21 i gösterdiği sırada dehasının ve hayatının nuru söndü.

Şu dünyada usuldendir: Can mezara, mal mezada, derler. Onun cenazesi kapıdan henüz çıkmıştı. Erenköyde rehinden bir türlü kurtaramadığı köşkü hemen satışa çıkarıldı. Kalan eşyaları da evin önünde mezat edildi. Merhumun bütün ömrünce sevemediği ikinci karısı, alacaklılar gelir, borç üstünde kalır diye, kendi eşyalarını toplayıp, İstanbuldaki akrabalarına gitmişti.

Evvelce içinde cıvıl cıvıl insanların kaynaştığı, misafirlerin kapıdan ve sofradan eksik olmadığı köşk, birden korkunç bir yalnızlığa büründü. Yalnız en üst katta, sokak kapısına bakan büyük camlı pencerenin gerisinde en küçük kızı Sadiye Hanım, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Nasıl ağlamasın ki aşağıda, kapıdan son çıkan birkaç kişi, sırtlarında çuvallar dolusu kitapları götürüyorlardı. Hani babasının, çok defa 38 - 39 derece ateşine rağmen sahifeleri arasına bütün ömrünü gömdüğü kitaplarını götürüyorlardı...

İLİM — Dostları, tek çizgili, yeşil kaplı bir defter verdiler. «Üstat, hayatınızı mutlaka yazmalısınız» dediler. Defteri aldı. Kabına bir etiket yapıştırdı. Üzerine selis bir yazıyla: «Ömrümün içinde bir seyahat, defter 1, 6 haziran 1902» diye yazdı. Fakat, hayatına ait tek satır kaydetmedi. Defteri de yıllar yılı sürecek yeni bir lûgat denemesine tahsis etti.

AŞK — Bir şair: «İlim kuru, fakat hayat ağacı daima yeşildir» der. Şemseddin Sami'nin dış dünyasında ilim; iç dünyasında ise, kalbinin derinliklerinde ilk karısına karşı duyduğu büyük aşk daima taze, daima yeşil kaldı. Onun saçlarından bir tutamı böyle bir çerçevede, Fars edebiyatının en müstesna aşk şiirleri içinde, ölünceye kadar odasında sakladı.

SEDDİN SAMİ

Bunları da Buldu

Bugün, Türk diline âbide diken büyük Türk bilgininin mezarı bir taş; vârislerindeki şahsi eşyaları da gelecek nesillere intikal edecek bir «Şemseddin Sami Köşesi» bekliyor.

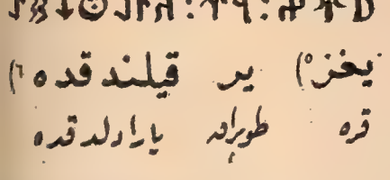

Meydana getirdiği eserler arasında, birbiriyle hiç bağlantısı olmıyanlara da rastlıyabilirsiniz. İşte, Orhun Âbideleri'nin Türkçeye tercümesi, aşağıda da, klavyesini eski yazıya göre yaptırmayı tasarladığı daktilo makinesinin bazı harflerini görüyorsunuz...

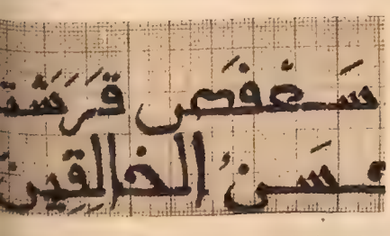

YAZAN: TURGUT ETİNGÜ

Hayat

ŞEMSEDDİN SAMİ

(1850 - 1904)

Hayat

ŞEMSEDDİN SAMİ

(1850 - 1904)

SON HUDUT

YAZAN: ALISTAIR MAC LEAN — ÇEVİREN: ADNAN ERİM

12

REYNOLDS, Julia'nın anlattıklarını dikkatle dinledikten sonra:

— Güzel... dedi. Babanızla, Doktor Jennings'i kaçırma işini konuşuruz. Münasip şekilde bir plân hazırlarız...

— O da öyle söyledi. Sizden haber bekliyor. Profesörün bulunduğu otele girebildiniz mi? Girdinizse neler konuştunuz? Kaçmıya razı oldu mu? Bunların cevabını istiyor...

Reynolds, birdenbire eliyle Julia'nın ağzını kapadı:

— Susun, birisi geliyor!...

Nefeslerini tutarak kulak kabarttılar. Karlara yumuşak yumuşak batıp çıkan ayak sesleri kulübenin tam önünde kıpırdıyordu.

Heyecanla beklediler, kulübenin, kapısı açıldı, açılacak... Reynolds'un eli cebinde, parmakları tabancanın kabzasında. Kapı açılır açılmaz tetiğe dokunacak...

Etraf zifiri karanlık. Kulübenin içini görmek imkânsız. Meçhul şahıslar kapıyı açmıya teşebbüs ederlerse bu sadece bir merak yüzünden olacak. Belki de merak etmezler, yollarına devama karar verirler...

Ayak sesleri tekrar duyuldu. Kapıya dokunan yok. Uzaklaşıyorlar...

Julia ile Reynolds, geniş bir nefes aldılar. Doğruldular. Ufak pencereden içeriye elektrik feneri tutulduğu zaman görünmemek için iki büklüm olmuşlardı. Reynolds sinirli bir sesle mırıldandı:

— Hani buralarda kimseler yoktu... Bunlar kim?!...

— Emin ol buraya uğradıklarını bilmiyordum. Hele böyle bir havada! Her halde polis devriyesi olacak. Bütün adayı bir defa dolaşıyorlar. Tekrar dönüp buradan geçmeleri en az bir saati bulur! Belki de...

Reynolds, elini Julianın ağzına yapıştırdı.

— Sus! Ayak sesleri...

Bunlar belki de başka şahıslardı. Reynolds'un kafasında şimşek gibi bir fikir parladı. Hemen Julia'yı belinden yakalayıp kendine doğru çekti. Dudaklarını, dudaklarına yapıştırdı... Genç kız bu âni hareket karşısında afalladı. Kurtulmak için bir iki çabaladı. Reynolds'un çelik kolları bütün vücudunu kerpeten gibi sarmıştı. O anda kuvvetli bir ışık kulübenin içini gün gibi aydınlattı. Arkasından tiz bir kahkaha:

— Hah, hah, ha!... Şunlara bak! Akıllarını kaçırmışlar!... Donacaksınız be!

Reynolds kıpırdamadı. Julia da işi anlamış, kıpırdamıyordu. Kapı bir tekmede ardına kadar dayandı.

— Hey, delikanlı, kendine gel!... Doğrul bakalım!

Bir el omuzundan tutup tartakladı. Reynolds, yeni farkına varmış gibi, Julia'nın dudaklarını bırakıp başını yukarı kaldırdı. Işıktan kamaşan gözlerini kırpıştırdı:

— Affedersiniz, kusura bakmayın.

Julia da sanki utanarak başını önüne eğmişti...

Karşılarında üç kişi duruyordu. Bunlar AVO mensupları değil, alelâde polislerdi. Demin kahkaha ile gülen, sert bir şekilde çıkıştı:

— Burasının yasak olduğunu bilmiyor musunuz? Başka yer bulamadınız mı?!...

Reynolds kekeliyerek konuştu:

— Affedersiniz, bulamadık... Zaten başka yer de yok buralarda...

— Nasıl yok! Burnunuzun dibinde «Beyaz Melek» gazinosu var!

— Biraz evvel oradaydık... Fakat o kadar doluydu ki oturamadık... Yoldan geçerken burasını gördük...

— İyi halt ettiniz!... Bana bak delikanlı, yüzünü iyice ezberledim!

Julia'nın yüzüne feneri sıktı:

— Senin de suratını gördüm! Bir daha ikinizi bu taraflarda görmiyeyim! Doğru deliğe tıkarım! Haydi bakalım marş marş, evlerinize!...

Reynolds'la Julia süklüm püklüm nöbetçi kulübesinden çıktılar. Polislerin soğuk kahkahaları arasında karanlığa karıştılar.

Reynolds, genç kızın koluna girdi:

— Ucuz kurtulduk Julia... dedi.

Bileğindeki saate göz attı.

— Dokuzu geçiyor. Hava da zehir gibi. Bir şey konuşamıyacağız. Baban, annen ve Szendro hakkında bazı şeyler soracaktım. Onları sonra konuşuruz. Baban gece yarısından sonra gelmemi söylemişti, değil mi?...

— Evet, on ikiden sonra!

— Peki. Ben şimdi otele gidiyorum. Üç saat sonra sizdeyim. Garaj kapısını aralık bırakacaksınız. Oradan gireceğim. Tamam mı?

— Tamam. Muhakkak bekleriz. Âni bir tehlike çıkarsa otele telefon ederiz...

Reynolds elini uzattı:

— Haydi güle güle. Yolun açık olsun. Etrafına dikkat et.

Julia manalı bir şekilde Reynolds'un yüzüne baktı:

— Nöbetçi kulübesinden sonra böyle güle güle denir mi?...

— Efendim?...

Julia o kadar yakında duruyordu ki, dudakları âdeta Reynolds'un yüzüne sürünüyordu. Michael dayanamadı. Birdenbire genç kızın belinden yakaladı. Dudaklarını ikinci defa Julia'nın dudaklarına yapıştırdı. Bu seferki, kulübedeki yapmacık sarılışa pek benzemiyordu...

■

Yangın merdivenlerinden sessizce tırmanıp banyo penceresinden otelin odasına girdiği zaman saat yirmi ikiye yaklaşıyordu. Her şeyden evvel etrafa bir göz attı. Kapının arkasındaki iskemle olduğu gibi duruyordu. Odada hiçbir eşya yerinden oynamamıştı. Pencereler açılmamış, içeri kimse girmemişti.

Soyundu. Elini yüzünü yıkadı. Zile bastı. Yarım dakika geçmeden otel müdürü kapıda göründü:

— Emriniz Mister Rakosi?

— Hafif bir yemek istiyorum!...

Biraz sonra tepsiyi kapının aralığından çekti. Atıştırmıya başladı. Çok acıkmıştı.

Hafif demesine rağmen tabaklar taşa taşa doldurulmuştu. Tıka basa yedi. Koltuğa kuruldu. Saat on buçuk olmuştu. Bir sigara tellendirdi. Yarım saat düşündü. Kendi kendine plânlar tasarladı.

On birde koltuğundan kalktı. Dışarısı soğuk olduğu için sıkı giyindi. Tabancasını muayene etti. Trençkotunu sırtına takıp, kasketini başına bastırdı. Sessizce yangın merdiveninden caddeye süzüldü.

Jansci'nin evi yaya olarak bir saatlik mesafedeydi. Hususi vasıtası olmadığına göre yaya gidecekti.

Bakalım Jansci, Doktor Jennings'i kaçırmak için neler düşünüyordu?...

Tenha ve karanlık yerleri seçerek hızlı hızlı yürüdü. Sağ eli trençkotunun cebinde, parmakları tabancasının kabzasında idi. Başı öne eğik yürüdüğü halde gözleri fıldır fıldır etrafı kolaçan ediyordu.

Gece yarısını beş on dakika geçerek Jansci'nin evine yaklaştı. Caddede köşe başlarında hiçbir karaltı göze çarpmıyordu. İyice emin olmak için caddenin öbür başına kadar gidip geri döndü. Garajın hizasına geldi. Son bir defa daha etrafa göz attıktan sonra binanın kaldırımına geçti. Garaj kapısı aralıktı. Bir gölge gibi içeri kaydı...

Zifiri karanlıkta el yordamiyle yürüdü. Koridora çıkınca ufak kapının tam karşıda olduğunu biliyordu. Oraya doğru ilerledi. Tam elini uzatıp kapıya dokunduğu sırada etraf birdenbire gün gibi elektrik ışığına boğuluverdi!...

Reynolds olduğu yerde sanki dondu. Tiz bir kahkaha garaj duvarlarında soğuk akisler bıraktı.

— Hah, hah, ha, Mister Michael Reynolds!... İngiliz istihbarat ajanı, batılı casus Mister Reynolds, evimize hoş geldiniz! Sakın ellerinizi cebinize götürmek ihtiyatsızlığında bulunayım demeyin!...

Reynolds'un, ellerini cebine götürecek değil, bir adım atacak hali kalmamıştı! Başını hafifçe iki yana çevirdi. Garajın dört köşesinde dört AVO mensubu, koltuk altlarında makineliler, pişmiş kelle gibi sırıtıyorlardı.

Reynolds'un aklına her şey gelirdi ama, bu gelmezdi! Jansci'nin, Julia'nın, Sandor'un, Szendron'nun hep birden tongaya basmalarına imkân var mıydı? Nasıl olurdu bu? Nasıl olur da, bu kadar şeytan gibi adam Macar gizli polisinin eline düşerdi?...

Reynolds, ayakta sallanırken arkada soğuk kahkahayı koyveren adam yanına yaklaştı:

— Nasıl da tam vaktinde geldiniz Mister Reynolds?... Biz vaktinde gelenlere doğrusu bayılırız! Yürüyün bakalım şöyle!...

Reynolds kendini toplamıya, soğukkanlılığını tekrar eline almıya çalışıyordu.

— Siz ne diyorsunuz kuzum?... dedi. Reynolds da kimmiş?... Beni birisine mi benzettiniz yoksa? Ben sadece bir Macar vatandaşıyım...

Reynolds'un burnunun dibine yapışmış olan adam kaşlarını çattı:

— Haydi bakalım, yürü dedik! Keyfimi kaçırma!

— Fakat ben bir Macar vatandaşıyım. Şimdiye kadar hiçbir kötülük yapmadım. Niçin beni böyle...

— Kes sesini!

— Rica ederim, bir yanlışlık olacak. Yanımda kâğıtlarım var. İsmim, nereli olduğum, hepsi yazılı. İstersenız göstereyim...

— İndir elini aşağıya!...

Bu emir öyle sert çıkmıştı ki Reynolds'un eli havada sanki dondu. Aynı ses tekrar etti:

— Coco, Mister Reynolds'un üzerini arayıver. Kâğıtlarını göstereyim diye bir kazaya sebebiyet veriyordu.

Reynolds, arkadan kendisine yaklaşan sert ayak sesleri duydu. Ve birdenbire sağ böbreğinin üzerine öyle müthiş bir dipçik darbesi yedi ki, diz üstü çökmiye mecbur oldu. Bu arada iki maharetli elin süratle ceplerini karıştırarak tabancayla, bıçağı çektiğini hissetti.

Böbreğinin üstüne yediği darbe içine baygınlık getiriyor, soluğu kesiliyordu. AVO mensuplarının soğuk kahkahaları kulaklarına karışık uğultular halinde aksediyordu...

Bir iki dakika diz üstü kalıp kendini toparladı. Yavaş yavaş doğrulurken, burnunun dibindeki adam gevrek gevrek güldü:

— Şu bıçağın üzerinde bir isim okunuyor, Coco. Nedir o isim?...

— Herped, Binbaşım.

— Dostumuz Albay Herped olacak değil mi?

— Evet binbaşım.

Reynolds'a döndü:

— Benim adım Binbaşı Hidas, Mister Reynolds. Albay Herped en samimî arkadaşımdı. Birkaç saat evvel kendisini ölümün eşiğinden güç kurtardık. Bir mağazanın kapı boşluğunda baygın yatıyordu. Birkaç dakika daha geç kalsaydık zavallı arkadaşımız donacaktı. Bu tabii sizin kabahatiniz değil! Fakat onun bıçağı nasıl olmuş da sizin cebinize girmiş, buna şaşıyorum doğrusu!...

Tekrar soğuk soğuk sırıttı:

— Coco, şu bıçak sende dursun!

Dev yapılı Coco, Hidas'ın uzattığı bıçağı alır almaz sapıyla Reynolds'un çenesine öyle bir kroşe salladı ki, Reynolds, hafif bir baş hareketiyle bu darbeyi çenesine yemekten güç kurtuldu. Fakat bıçak sapı bütün hıziyle dişlerinin ve dudaklarının üzerine oturmuştu. Reynolds bu sefer de arkaya doğru sendeledi. İkinci defa içine bir baygınlık çöktü. Alt dudağı parçalanmış, ön dişlerinden biri kökünden sökülüp garajın ortasına fırlamıştı...

(Devamı gelecek sayıda)

Bir İnci Yaratılıyor

RENGÂRENK — İnciler boy, renk ve cinslerine göre bir elemeye tâbi tutulur. Bunlar gri, siyah, mavi, beyaz, altın sarısı ve pembe renktedirler.

Altmış sekiz yıl önce Japonyanın Yokohama şehrinde açılan deniz mahsulleri sergisinde, Mikimito adında fakir bir Japon yepyeni bir şey öğrendi. İstridyenin o çok yumuşak etinin arasına yabancı bir madde, bir kum zerreciği dahi konursa istridye bunu bir inci haline getiriyordu. Ameliye de şu suretle oluyordu. İstridye, yabancı maddenin açtığı yarayı kapatmak için kalsiyum karbonat istihsal ediyor, yabancı madde de bununla sıvanarak zamanla suni bir inci oluyordu.

33 yaşındaki Mikimito suni inci meydana getirebilmek için bıkmadan, usanmadan çalışmağa başladı. Halk ona «İnci Delisi» adını takmıştı. Fakat Mikimito'nun istridyeye yerleştirdiği yabancı maddeyi istridye ya atıyor, yahut da kendisi ölüyordu. Nihayet 1893 yılında Mikimito ilk inciyi elde etti. Karısı ve beş çocuğunun yardımı ile 50.000 istridyelik bir çiftlik meydana getirdi. 1905 yılında istridyelerinin sayısı bir milyonu bulmuştu. Yanında 200 dalgıç kız çalışıyordu. Kısa zamanda da milyoner oldu. 1954 yılında 96 yaşında ölmeden az bir zaman önce, kendisine bu muazzam serveti sağlıyan istridyelere minnettarlığını ifade için de bir mâbet inşa ettirdi...

Yabancı madde iki, üç yaşındaki istridyelere konmakta, suni inci ancak üç senede istihsal edilmektedir. Ayrıca on istridyenin ancak altısından inci elde etmek mümkün olmaktadır. Yabancı maddenin istridyeye yerleştirilmesi büyük dikkat ve itina istemektedir. Bu madde, Mississipi midyesi denen midyenin kabuğundan bir parçadır. Bu kabuk parçası, elde edilmek istenen incinin iriliği nispetinde küçük yahut büyük konmaktadır. Etine kabuk konan istridye bir kap içinde denize bırakılmakta, altı hafta iyileşip iyileşmediği kontrol edilmektedir. Senede en az beş defa da sudan çıkarılarak gözden geçirilmektedir. Kışın sular çok soğuduğu zaman da güneye götürülmekte, ilkbaharda tekrar geri getirilmektedir.

Suni inci Japonyanın en verimli ihracat metalarından biridir. 100.000 kişi bu yüzden geçinmekte, senede 18 milyon dolâr tutarında 36 ton inci istihsal edilmektedir. Bu incileri hakikilerinden ancak röntgen şuaı ile ayırdetmek mümkün olmaktadır.

KOLYELİK — İncilerin çoğu önce şekilsizdir. Bunlar işlenir, sonra kolye yapılmak üzere boy boy ayrılır.

AMELİYAT — Yabancı maddenin istridyeye yerleştirilmesi dikkat ve itina ister. Bir ihtisas işidir...

DALGIÇLAR — İstridye toplıyan dalgıçlar hep kadındır. Bu iş anadan kıza geçerek nesiller boyunca devam eder. Günde on iki saat çalışan bu dalgıçlar, topladıkları istridyeleri kendilerine bağlı olan teknelere koyarlar.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

20 kasımdan 26 kasıma kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

İçinizde bir sıkıntı hissediyorsunuz. Çünkü sizi üzen bir hâdise var. Bu sıkıntı bir müddet devam edecek ama netice birdenbire iyiye dönüyor, hiç merak etmeyin.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Mars size çeşitli vesilelerle en iyi yolu gösteriyor. Bugüne kadar o yolu görememişsiniz. Artık dikkat edin, kalbinizdeki insana ancak bu suretle kavuşabileceksiniz

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Birisi size bazı tavsiyelerde bulunmuş, sizi de hayli ikna etmiş. Yaşayışınıza tesir edecek olan bu fikirlere hemen kapılmayın. Yıldızınız hareketlerinizi tasvip etmiyor.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Satürn, bir zaman sonra evinizi feraha kavuşturacak bir fırsat önünüze çıkaracak; istesenız de, istemeseniz de sizi bu vesileden faydalandıracak. Sevinebilirsiniz.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Size bir teklif yapılmış. Reddetmekte niçin ısrar ediyorsunuz. Jüpiter ve Merkür bu işin çok lehinizde olacağını bildiriyor. Yıldızınıza inanırsanız, hemen kabul edin.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Bir iş peşindesiniz. Muvaffakiyetiniz iki kişinin gönlünü etmenize bağlı. Birini zaten tanıyor ve ne istediğini biliyorsunuz. İkincisi de dört güne kadar size gelecek.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Çok hercai bir insansınız. Artık gönül alışverişlerine bir son verin de size bağlı olanlar da rahat etsin. Kararsızlıktan kurtulmadıkça, hayatınızda huzur bulamazsınız.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Kırk yılda bir çok isabetli bir karar vermişsiniz. Sakın caymayın. Her zamanki irade zayıflığını artık yenmelisiniz. Göreceksiniz; bütün şartlar ne kadar değişecek.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Yıldızınızın haber verdiğine göre, sene sonuna doğru size iki seyahat var. Biri kısa, öbürü uzun. Uzun seyahatte tanışacağınız bir insana gönlünüzü kaptırabilirsiniz.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Uzun senelerden beri tahakkuk ettiremediğiniz bir emeliniz var. Buna mâni olan yıldızın yörüngesi değişiyor, artık yolunuzu gölgelemiyecek. Eski projenizi ele alın.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Gitgide tembelleşiyorsunuz. Halbuki size daha hareketli bir hayat lâzım. Her günkü işinizin dışında merak ettiğiniz bir mevzu ile uğraşın, yaşayışınıza çeşni girebilir.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Mânevi kıymetlerle ölçülürse, hareketleriniz fevkalâde takdire değer. Mükâfatını görmeğe başladınız bile. Bu durumunuzu devam ettirebilirseniz kazançlı çıkarsınız.

İlk hedef İzlanda «Arzın Merkezine Seyahat», Edinbourgh'tan İzlanda'ya giden bir ilim heyetinin başından geçenleri nakledecek. Bu heyetin başında bir profesör (James Mason) ve genç bir bilgin (Pat Boone) bulunmaktadır. Kahramanlarımız arzın derinliklerine inmeye çalışacaklar, enteresan olaylar birbirini takibedecektir. Yukarıdaki fotoğraf, filmin kahramanlarını bir fırtına esnasında kendilerini korumaya çalışırken göstermektedir.

JULES VERNE'İN MEŞHUR ROMANI Fİ

Arzın Merkezine

Esrarengiz yol Filmin kahramanları (Pat Boone, James Mason ve Arlene Dahl) bir kraterin ağzından, kendilerini arzın merkezine götürecek olan esrarengiz yolu keşfetmeye çalışıyorlar.

Arzın üstünde Fotoğraf, Edinbourgh'tak seyahatle ilgili bir patlan eserlerinde sık sık raslanmaktadır. Filmin sen

1839 yılında bir gün, afacan bir çocuk, yaşadığı şehirden kaçarak denizlere açılmak istemiş. Fakat yakalanmış ve evine teslim edilmiş. Annesi ve babası tarafından sert bir şekilde cezalandırılan çocuk kendi kendine söz vermiş. «Artık» demiş, «yalnız kendi hayal âlemimde seyahatlere çıkacağım...» Yıllar geçmiş, kahramanımız büyümüş, bilim - hayal denilen bir akımın önderi haline gelmiş. Onun hayal âleminde cereyan eden biribirinden enteresan maceraları kitap sahifelerini doldurmuş. Seksen günde dünyayı devredermiş, aya gidebilmeye muvaffak olurmuş, arzın derinliklerine inebilirmiş, deniz dibinin esrarını çözermiş... Daha neler de neler...

Jules Verne'den bahsettiğimizi sayın okuyucularımız anlamışlardır her halde. Eserleri yediden yetmişe kadar herkes tarafından, her çağda büyük bir ilgi ile okunan ünlü yazar, bilim - hayal akımının en enteresan örneklerini vermiştir. Eserlerinin, beyaz perdeye de sık sık nakledildiği görülmektedir. Sinema tarihçileri Jules Verne'nin perdeye aktarılan ilk eserinin «Aya Seyahat» olduğuna işaret ederler. Bundan altmış yıl önce çevrilen bu kordelenin rejisörlüğünü, o devrin en ünlü sinema sanatçısı olan George Méliès yapmıştır. Sinema dünyasında Jules Verne'den adapte edilen son eser ise «A Journey to the Center of the Earth» (Arzın Merkezine Seyahat) tir.

Halen 20th Century Fox stüdyolarında çevrilmekte olan bu filmin 4 milyon dolâra mal olacağı hesaplanmaktadır. Filmin başrollerini James Mason, Arlene Dahl, Diane Baker ve Amerikanın en popüler şarkıcılarından Pat Boone temsil etmektedirler. Jules Verne'in 1864 te yazmış olduğu bu eserin filme alınışı sırasında, olayların cereyan ettiği dekorlar üzerinde itinayla çalışılmıştır. Sadece dekorların 1.000.000 dolâra mal olacağı hesaplanmıştır. Meselâ, türlü floresanlarla aydınlatılan, acayip ışıklarla dolu mağaralarda cereyan eden bölümün çevrilmesi için 100.000 dolâr masraf edildiği bildirilmektedir. Filmin içinde on dakika kadar süren bu bölüm üç hafta içinde tamamlanabilmiştir. Hikâyenin bir kısmı, arzın dibine gömülen hayalî Atlantis şehrinde geçmektedir. Filmin bu sahneleri 200 teknisyenin iştirakiyle, 4 yüz bin dolâra mal olmuştur. Rejisör Henry Levin, imkân nispetinde Verne'e bağlı kalmaya dikkat ettiğini ve filmin senaryosunun orijinalinden pek farklı olmadığını söylemiştir. Filmin birkaç haftaya kadar Amerika sinemalarında gösterilmeye başlanacağı haber verilmektedir. Bakalım «Arzın Merkezine Seyahat», Michael Todd'a birkaç ay içinde milyonlar kazandıran «Around the World in Eighty Days» (Seksen Günde Devrialem) kadar şanslı olabilecek mi?...

Atlantis tekrar sahnede **Fırtınadan kurtulan kahramanlarımız, arzın dibine gömülmüş Atlantis şehrine ayak bastıkları zaman, sevinç içinde ne yapacaklarını bilemiyorlar. Atlantis'te ve «Işıklar Mağarası» ndaki olaylar filmin en ilgi çekici bölümlerini teşkil etmektedir.**

ME ALINIYOR

Seyahat

r laboratuvarda, filmin hikâyesine konu olan tesbit ediyor. Bu çeşit olaylara Jules Verne'in sunda bilhassa bu hususa çok dikkat edilmiştir.

Işıklar mağarası **İşte, filmin en yorucu bölümlerinden biri... Filmin kahramanlarının gözlerini kör edecek kadar kuvvetli ışıklarla dolu, garip «Işıklar Mağarası» nda geçen sahneler 100.000 dolâra mal olmuştur. Filmin sadece 10 dakikasını dolduran bu bölümün çekilişi çok yorucu ve zahmetli olmuş, ancak üç haftada tamamlanabilmiştir.**

Beyaz Menekşeler

8

YAZAN : EDWARD CRANDALL — ÇEVİREN : A. MAZHAR KUNT

YÜRÜMEĞE başladık. Fakat limonluğa girmeden sola doğru ilerledik. Will beni her halde başka bir yere götürmek istiyordu. Limonlukta bu saatte baş başa kalmamız zaten doğru olmazdı. Bir, iki dakika sonra kayaların üzerinde bir çimenliğe geldik. Will:

— Burada rahatça konuşabiliriz... dedi.

Heyecanım hâlâ geçmemişti.

— Odamda Carol vardı... dedim. Ortalığı karıştırmış, bir şeyler aramış.

Bu sözleri söylerken kayalardan aşağıya baktım. Müthiş bir uçurumun kenarındaydık. Aşağısı mehtaba rağmen görünmüyordu. Arkamdan Will'in sesini duydum.

— Ne diyorsun? Olur şey değil.

— Evet, bir resim arıyormuş.

Resim kelimesini söylerken, elim gayriihtiyari cebimdeki fotoğrafa gitti.

— Peki sonra?

— Miss Fain ona ölmeden biraz önce bu resimden bahsetmiş.

Bu sözlerimin Will'in üzerinde hiçbir tesiri olmamış görünüyordu. Neden hiç bir şey söylememişti. Ya bana ne oluyordu. O resim cebimde olduğu halde, ne diye çıkarıp Will'e vermiyordum. Will bir müddet sonra sakin bir sesle sordu:

— Peki Mr. Carol resmi bulabildi mi?

— Hayır!

— Peki sen resmin yerini biliyor musun? Gözüne hiç ilişmedi mi odanın bir yerinde?

Bir saniye yutkunduktan sonra:

— Hayır... dedim.

Arkamdan omuzlarımı tutu. Beni kendine doğru çevirdi. Bu hareketi pek âni olmuştu. Parmakları omuz başlarımı kuvvetle sıkıyordu. Fakat yüzündeki ifade yumuşak ve mahzundu.

Dalgın bir ifadeyle:

— Viola bana da bir kere böyle bir resimden bahsetmişti, dedi. Hattâ göstermek istiyordu. Korku içindeydi. Ben bu işlere burnunu sokmamasını söylemiştim.

Will bunları söylerken omuzlarımı bütün kuvvetiyle sıkıyor, canımı acıtıyordu. Bir an durduktan sonra anlatmağa devam etti:

— Seni buraya mahsus getirdim. Hâdisenin olduğu yeri kendi gözlerinle göresin diye. Viola Fain tam burada ölümün kucağına atıldı. Şu uçurumun dibi denizdir.

Sırtım buz gibi olmuştu. Aman Yarabbi, ne müthiş, ne korkunç. Will'in sesi kulaklarımda boğuk ihtizaslar yapıyordu.

— Evet öldü. dedi. Öldü, çünkü bu işlere zorla burnunu soktu. Söz dinlemedi.

— Rica ederim Will, canımı acıtıyorsun.

Beni duymuyordu bile:

— Porter dönünce, müthiş bir şey olacak, dedi. Belki onun dönmesine bile kalmaz. Sana bir fenalık gelmesini istemiyorum, anlıyor musun? O resmi ara ve mutlaka bulup yarın sabah bana ver. Ondan sonra da buradan uzaklaşman lâzım, işitiyor musun? Kimse bu felâketi önliyemez, kimse...

Yutkunamıyordum. Ağzımı açıp tek kelime söyliyecek halim yoktu. Korkudan titriyor, bir an evvel oradan, hattâ bu evden uzaklaşmak istiyordum.

— Söylediklerimi anladın mı?... diye sertçe sordu.

Artık ayakta duracak takatim kalmamıştı. Göğsünün üzerine yığılıverdim. Beni kollariyle sardı. Birden dudaklarını dudaklarımın üzerinde hissettim. Beni çılgın gibi öpüyordu. Hiçbir şey düşünemeden kendimi ona bıraktım. Niçin öyle yaptığımı kendim de bilmiyordum. Bir müddet sonra kollarını omuzumdan çekti.

— Dediğimi yapacaksın değil mi?... diye sordu.

— Ne yapacağımı bilmiyorum... dedim.

— Hemen dön! diye âdeta emretti.

Dediğini yaptım. Ben uzaklaşırken tekrar seslendi:

— Her şey resmi bulmana bağlı, unutma!

Eve doğru bütün kuvvetimle koşuyordum. Sanki arkamdan biri beni kovalıyordu. Acaba Miss Fain de benim gibi bu yerlerde koşmuş muydu? Acaba onu da benim gibi tatlı tatlı öptü de sonra...

Bunları düşünürken evin kapısına varmıştım. İçeri girince şimdiye kadar farketmediğim bir kapıdan dışarı ışık sızdığını gördüm. Yaklaşıp aralık duran kapıdan içeri baktım. Burası muazzam bir salon olmalıydı. Apliklerden çıkan renkli bir ışık huzmesinin aydınlattığı salonun ortasında, Madam Porter, sırtında bir sabahlıkla ayakta duruyordu. Kapının arasından beni görünce:

— Hele şükür. dedi. Odanıza baktım sizi göremeyince merak ettim, uykum kaçtı. Sizi Will Coles'le gönderdim diye içim içimi yiyordu.

— Neden ?

— Size söylemem icabeden bir şey vardı. Bunu kimse bilmiyor. Miss Fain öldüğü gün Will'le tıpkı böyle buluşmuştu. Sonra da kayboldu. Onun için çok merak ediyordum. Neyse geldiniz ya, mesele yok.

Bitap bir halde kapının pervazına yaslandım. Madam Porter hayretle halime bakıyordu. Sonra sözünü tamamladı:

— O akşam Miss Fain'i saat sekizde kayalıkların kenarında beklediğini söylemiş. Artık buluştular mı, ne oldu bilemem tabiî. Neyse, sizin aklınızı da karıştırmıyayım. Merak ettim de biraz evhamlandım. Ama mesele kalmadı. Çekinecek bir şey yok. Yarın görüşürüz, şimdilik Allah rahatlık versin kızım.

Ertesi sabah hava soğudu, hafif bir kar başladı. Gece sabaha kadar yarı uyanık yatmıştım. Her dakika kapımı birisi kurcalıyor gibi geliyordu. Terler dökerek gözümü açıyor, sonra rüya gördüğümü anlıyarak seviniyordum. Hâsılı, geceyi hiç rahat geçirmemiştim. Will'e gitmeğe niyetim yoktu. Odamdan çıkmadan önce fotoğrafı şiltemin altına iyice sakladım.

Öğleye kadar şehirde alışverişle vakit geçti. Köşke döndüğüm zaman Perkins, Will Coles'in beni birkaç kere aramış olduğunu haber verdi. Doğruca oturma odasına gittim. Bir anda arkamda birinin durduğunu hissettim. Döndüm baktım; Madam Porter. Elinde iki tane mektup zarfı tutuyordu. Gözlerinde oldukça garip bir ifade vardı.

— Miss Stone, dedi. Bugün niçin bu kadar durgunsunuz. Yoksa bir şeyiniz mi var?

Ne cevap vermeliydim:

— Hayır Madam dedim. Hiçbir şeyim yok.

Elindeki zarfları masanın üzerine bırakarak:

— Sizi üzen hiçbir şey olmadığına emin misiniz? Meselâ Will Coles?

Hiç cevap vermedim. Beni röntgen cihazı gibi tetkik ediyordu. Nazarları altında sıkılır gibi oldum. Bana tuhaf tuhaf baktıktan sonra:

— Yavrucuğum... dedi, samimiyetle söyleyin. Gerçi bu kadar kısa zamanda bu iş olmaz ama. Sakın ona... Ama siz o tip kızlardan değilsiniz, buna eminim.

— Ne demek istediğinizi anlıyamadım Madam... dedim.

Ama içimden «tam üstüne bastın, onu galiba seviyorum» diye düşünüyordum.

Madamın yüzü ciddî bir hal almıştı. Gayet sakin konuşuyordu:

— Ben durumu farkediyorum. Sizi

doğru yola sevketmeğe hazırım. Ama beni dinlerseniz olur bu. Bakın Miss Fain beni hiç dinlemedi, sonra başına ne felâketler geldi.

— Will'in gerçekten hasta olduğuna emin misiniz Madam?... diye birdenbire sordum.

— Bir şey söyliyemem bu hususta.

— Ben söyliyeyim mi Madam, onun hasta olduğunu katiyen kabul etmiyorum. Bütün hareketleri gayet normal ve iradesi fevkalâde kuvvetli. Yalnız bir nokta var.

— Nedir o?

— Dün akşam beni merak ettiğinizi söylemiştiniz. Demiştiniz ki, Miss Fain de... Ama her halde bunu kastetmediniz. Yani acaba...

Madam Porter, arkasını bana dönerek pencereden dışarıya doğru baktı ve sözümü kesti:

— Miss Fain intihar etti. Başka bir şey düşünmeye lüzum yok.

— Madam, Will'in adam öldüremiyeceğine eminim. Bunu gayet iyi biliyorum.

— Nereden biliyorsunuz?

— Bilmem, izah edemem ama bunu hissediyorum. Bu hissimde de aldanmadığıma eminim. Şayet onu akıl hastası zannediyor ve bu yüzden bir cinayet işlemiş olabileceğine inanıyor da, korumak istiyorsanız, şunu bilin ki buna ben zaten ihtimal vermiyorum.

Hiç cevap vermedi. Ben sözüme devam ettim:

— Hele ilmî araştırmalarını tahakkuk ettirebilirse daha da muvazeneli ve sakin bir insan haline gelebilecek.

Madam Porter soğukça:

— Anlıyorum... dedi.

— Sakın aklınıza bir şey gelmesin Madam. O bu işten katiyen bahsetmedi. Ben kendiliğimden söylüyorum. Belki bana tesir etti de söyletiyor zannedersiniz, ama öyle değil.

Madam Porter yumuşak bir sesle:

— Yok yavrucuğum, öyle bir şey düşünmedim. Siz Will'e söyleyin, ben lâzım olan parayı temin ederim, hiç üzülmesin. İhtiyacını görsün, laboratuvar mı kuracak, ne yapacaksa yapsın.

— Madam, sizin lûtufkârlığınıza ve kararlarınıza hakikaten hayranım. Cidden hürmete lâyık bir insansınız. Keşke evin içindeki herkes kıymetinizi takdir edebilse.

Dudaklarında hafif ve hüzünlü bir tebessüm belirdi. Ben sözüme devamla:

— Evet, dedim. Ümit ederim ki, Will Coles da bu lûtufkârlığa lâyık olduğunu göstersin.

Tam o sırada Fira Opensky ve Carol içeri girdiler. Ben derhal bahsi kapadım.

Birkaç dakika sonra da Perkins odaya girerek müzisyenlerin geldiğini haber verdi. Ben hole çıkıp onları karşıladım. Müzisyenleri salona alıp yapacakları işi anlatmam lâzımdı. Şefleri olduğunu anladığım zayıf, uzun boylu olanına dönerek:

— Madam Porter yemekte çalmanızı arzu ediyorlar, dedim. Çalacağınız parçalar Strauss ve Lehar'ın valslerinden müteşekkil olacak. Bilhassa «Beyaz Menekşeler» isimli Macar valsinin çalınmasını rica etti. Yemeğinizi de altı buçukta yiyeceksiniz.

Sözümü tamamlamağa vakit kalmadan Perkins yanıma sokuldu ve kulağıma doğru eğilerek hafif bir sesle:

— Miss Stone, dedi. Şimdi haber geldi. Mr. Porter'in treni kazaya uğramış.

Rengim sapsarı olmuştu. Zavallı kadına şimdi ne söyliyecektik. Kırk sene sabır ve sadakatle bekleten aşkın bu şekilde tecelli etmesi çok feci idi.

(Devamı gelecek sayıda)

Hastalık Hastası Olmayınız

On kişide dokuzunun incir çekirdeği doldurmıyan bahanelerle, daimî bir endişe içinde yaşadıklarını ve hayatı kendilerine zehir ettiklerini biliyor muydunuz? Bu insanlarda hiçbir hastalık olmadığı halde, kendilerini hasta zannederler. Ekseriya maneviyatları, hakiki hastalarınkinden daha bozuktur. Sizde de böyle hastalık hastalığı varsa, ondan bir an evvel kurtulmağa bakın. Aşağıdaki yazı lüzumlu irade kuvvetini kazanmanıza yardım edecektir.

AHMET Vefik Paşanın, o zamanki dil ile «Meraki» adı altında adapte etmiş olduğu Moliere'in «Hastalık Hastası» isimli piyesini, pek genç olmıyanlar gayet iyi hatırlar. Fransız yazarı, bu eserinde, evhamlıların yersiz endişe ve korkularıyle ne kadar güzel alay etmiştir. Bugün aynı nükteler hâlâ hepimizi güldürebilir. Gerçi evhamlıların halini bir hastalık olarak kabul etmek lâzımdır. Ama tehlikeli bir hastalık değil. Çünkü ortada hastalık yoktur. Lâkin gelin bunu evhamlılara anlatın. Sizi dinlerler, söylediklerinize akılları da yatar, ama gene de hayatı kendilerine zehir etmekten kurtulamazlar. Bugünkü tıp bu hastalığa «Hipokondri» ismini veriyor. Gün geçmez ki, bunlardan birçoğu kucak dolusu şikâyetle doktorların kapısını çalmasın. Hele şimdiki zamanda bu hastalık hemen bütün dünyada pek yaygın hale geldi. Modern hayatın, fertleri katlanmağa icbar ettiği mahrumiyetler, günlük meşgalenin verdiği yorgunluk, yaşama gailesi ne de olsa asabı yoruyor. Yeknesak hayat, insanı kendi kendini dinlemeğe daha fazla vesile oluyor. Sözün kısası bu arızaların kabahatini biraz da cemiyet hayatına yüklemek isabetli olur. Evhamdan kurtulmak için, sinirlere hâkim olmak, sıkıntı sebeplerini bulmak lâzımdır. Hekimin ve ilâçların bunda rolü varsa da, önce sağlam bir irade lâzımdır.

Evhamlılar hastalık modasını takibeder.

Başkan Eisenhower kalb krizi geçirdikten sonra, Amerikada hekimlere müracaat eden kalb hastalarının sayısı hayli artmış. Fakat hekimler dikkat etmişler, hastaların yüzde yetmişi hakiki kalb hastası değil, sadece hastalık hastası. Bunun sebebini araştırmışlar. Neticede anlaşılmış ki, Eisenhower'in hastalığı gazete ve radyolarda çok tafsilâtlı olarak anlatılmış ve hastalığın arazı hakkında izahat verilmiş. Birçok evhamlılar, bu neşriyatın tesiriyle kendilerinde kalb hastalığı olduğu zannına kapılarak doktora başvurmuş.

İşin tuhafı, tedavisi olmıyan hastalıkları seçerler.

Evhamlılar nerede en kötü hastalık varsa kendilerine daima onu kondurmağa meyillidirler. Kalb hastasıdırlar, kanserlidirler, üremileri vardır, yahut felce uğramak üzeredirler. Her hâdisede daima en kötü ihtimali düşünürler. Hemen kendilerini ölüme mahkûm ederler. Tedavisi kolay hastalığı akıllarına getirmezler. Bu da kötümser görüşlü olmalarından ileri gelmektedir.

Meşgalesizlik de evham doğurur.

Evhamlılara daha ziyade bekârlar veya çocuksuz evliler arasında rastlanmaktadır. Demek oluyor ki, bu hastalık, en fazla, hareketsizlik ve kendini oyalıyacak bir meşgale bulamamaktan da ortaya çıkabilir.

Evham insanların yüzde doksanında vardır.

Ama bir dereceye kadar. Herkesin canı kıymetlidir. Sağlığını tehdit eden bir olay her insanı korkutur ve evhamlı yapar. Fakat bu devre kısa sürer. Bu sıkıntı unutulur. Ama karakter müsaitse, yani o insan hipokondriak dediğimiz evhamlılar katagorisine dahilse, hâdiseyi zihninde kurmağa başlar, bütün keyfi kaçar, sinirleri bozulur. Sinir bozuldu mu, bütün vücut mekanizmasının çalışması aksar, başlar fizyolojik arızalar ortaya çıkmıya. Çok fazla zihnî faaliyet de faaliyetsizlik gibi insanı evhamlı yapabilir. Hep aynı mevzu üzerinde durmak aynı muhitte yeknesak hayat geçirmek, tecessüsleri iç âlemde toplar. Kendi kendini dinlemek fırsatını verir. Şu halde fazla zihnî yorgunluklardan da kaçınılmalıdır.

Harika ilâç: Saf su iğnesi.

Bazı hastalıklar evham derken gerçek de olabilir. Ama bunlar mikrobik hastalıklar değil, ülser gibi, üzüntü ve ruhi tegayyüratın doğurabileceği hastalıklardır. Ama bu pek nadir görülür, zira tabiat, insanı pek çürük yaratmıştır. Evhamlıları, yani kendinde muhakkak hastalık olduğuna inananları tedavi etmenin bir usulü de onlara yalancı bir ilâç tatbik etmektir. Meselâ «filân ilâç sana çok iyi gelir» diyerek hastaya biraz şekerli veya tuzlu su enjekte ederler. O da bu fikre inandığı için evhamından kurtulur, yani tamamen iyileşir. Bu da bir nevi telkin demektir.

İyimserlik kürü yapınız.

Çok ilerlemiş hipokondrilerde, en iyi tedavi şekillerinden biri de; bir ruh doktorunun nezareti altında

Behzat Butak, «Meraki» piyesinde Yaşar Özsoy ile beraber.

iyimserlik kürü yapmaktır. Bu bir nevi psikolojik kürdür. Bu hususta mümkün olduğu kadar aşağıdaki tavsiyeleri yerine getirmek büyük faydalar sağlar:

- Hasta ziyaretinden çekinin.
- Hastalık bahsinden kaçının.
- Daima neşeli arkadaşlar seçin. Hoşunuza giden bahisler konuşun.
- Doktor doktor dolaşmağa kalkışmayın. İtimat ettiğiniz bir tek hekime bağlanın.
- Her yeni çıkan ilâcı tecrübeye girişmeyin. Bu sefer sahiden hasta olursunuz.
- Uykularınıza itina edin.
- Korktuğunuz mevzuun üzerine yürüyüp onu yenmeğe çalışın.

Bu kaidelere riayet ederseniz, göreceksiniz ki, korkularınız boşmuş.

GÖNÜL POSTASI

İstanbuldan bir okuyucumuz yazıyor:

«18 yaşındayım. Muhitimde oldukça sevilen bir gencim. Semtimizde oturan bir kıza büyük sevgi duygularıyle bağlı olduğum halde hiçbir mukabele görmüyorum. Bunun sebebini de anlamıyorum. Bana ne tavsiye edersiniz?»

Sebebini anlamıya çalışmanızı tavsiye ederiz. Unutmayın ki herkes size âşık olmıya mecbur değildir.

—

Ankaradan bir okuyucumuz yazıyor:

«Henüz 27 yaşındayım. Küçüklüğümden beri ideal edindiğim düşüncelerim vardı. Onları gerçekleştirmiye muvaffak oldum. Şimdi evim ve geniş bir muhitim var. Fakat bir arzum bir türlü gerçekleşemiyor: Sevmek ihtiyacındayım. Ne çare ki fazla hassasiyetim yüzünden benim kadar hassas birini bulamıyorum, bulsam da karar veremiyorum. Acaba işi tesadüfe bırakmam daha mı doğru olur?»

Tesadüfe bırakmaktan ziyade bir karara varmanız daha doğru olur. Yaşınız ve durumunuz evlenme zamanınızın geldiğini haber veriyor.

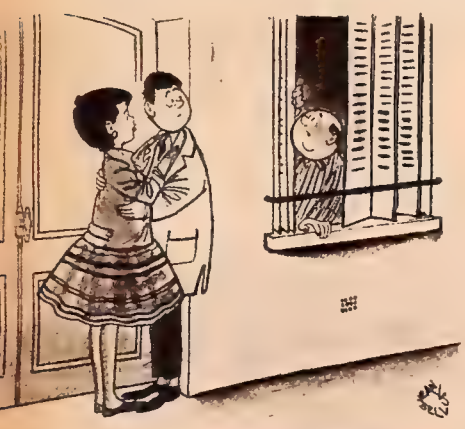

— Size ahlâk dersi vermek niyetinde değilim. Sadece bir saattir zilin çalmadığını hatırlatmak istedim.

İstanbuldan bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«13 senedir evliyim. Kendim çok neşeliyimdir. Eğlenceyi severim. Kocam ise sinirli ve soğukkanlı. Eğlenceden hoşlanmaz. Her günümüz münakaşa ile geçiyor. Ben de sinirli oldum. Ayrılmayı düşünüyorum. Fakat üç çocuğum var. Ne yapmam lâzım?»

13 sene dayanmışsınız. Üç de çocuk sahibi olmuşsunuz. Kocanızın huylarını da artık öğrenmiş bulunuyorsunuz. Ayrılmıya kalkmak her halde mânasız bir şeydir. Çocuklarınızın hatırı için kocanıza katlanmıya devam edeceksiniz.

—

Ankaradan bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Herkesin derdine çare buluyorsunuz. Benim derdime de bulun bakalım. Beni iki genç seviyor. Biri terzi, biri yüksek tahsilde okuyor. Ben hiçbirini sevmiyorum. Ne yapmalıyım?»

Sizin derdiniz yok ki. Asıl derdiniz bunlardan birini sevdikten sonra başlıyacak. O zaman bize yazarsınız.

Kırklarelinden bir okuyucumuz yazıyor:

«Ben bir köylü çocuğuyum. Köyde küçük yaştan beri sevdiğim bir kız vardı. Günün birinde kızın aleyhinde birtakım sözler duydum. Bunun üzerine köyü terkettim; Kırklarelıne geldim. Bu sefer burada bir kıza âşık oldum. Fakat köydeki sevgilimi de aklımdan çıkaramıyordum. Onun hakkında söylenen sözlerin aslı olmadığını da şimdi öğrenmiş bulunuyorum. Ona dönmek istiyorsam da buradakini de bırakamıyorum. Ne tavsiye edersiniz?

Her halde ikisinden birine karar vermenizi tavsiye ederiz.

—

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Evlenme çağına gelmiş bir genç kızım ve nişanlıyım. Bazı sebepler yüzünden evlenmemiz uzuyor. Fakat bu müddet zarfında ailem nişanlımla yalnız görüşmeme ve beraber dışarı çıkmama müsaade etmiyor. Ancak aile toplantılarında biribirimizle görüşebiliyoruz. Bu vaziyette biribirimizi tanımadan evleneceğiz diye korkuyorum. Ailemin bu şekilde hareketi doğru mudur?»

Büsbütün yanlış denemez. Sizin birtakım dedikodulara hedef olmanızdan korktukları için böyle hareket edebilirler. Fakat nişanlınızı tanımanız için mutlaka yalnız kalmanıza lüzum yoktur. Aile toplantılarındaki görüşmelerinizde de nişanlınızı tanıyabilirsiniz.

—

Uzunköprüden bir okuyucumuz yazıyor:

«İlkokulda okurken ailem oradaki kız arkadaşlarımdan biriyle büyüdüğüm zaman beni evlendireceklerini söylüyorlardı. Sonra biz büyüdük. Mekteplerden mezun olduk. Şimdi beni o kızla evlendirmek istiyorlar. Halbuki ben başka bir kızla evlenmek arzusundayım. Ne dersiniz?»

Ailenize şimdi artık çocuk olmadığınızı, evlenmek hususunda karar verebilecek yaşa geldiğinizi anlatırsanız her halde sizin kararınıza saygı gösterirler.

—

Tarsustan bir okuyucumuz yazıyor:

«Yaşım 17. Bundan iki ay evvel gördüğüm 23 yaşındaki bir bar kızına âşık oldum. Evlenme teklif ettim. «Nikâh düşmez» dedi. Onu gördüğüm andan itibaren derse çalışamıyorum. Ailemin bu işten haberi yok. Ne tavsiye edersiniz?»

Bar kızı sizden daha akıllı imiş. Halbuki sizin ondan akıllı olmanız, derslerinize çalışmanız, ancak mektebinizi bitirdikten sonra evlenmeyi düşünmeniz lâzım. Aileniz duysa kimbilir ne kadar üzülecekler.

—

Tekirdağdan bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Lise mezunuyum. Yüksek tahsilini yapmakta olan bir genci seviyorum. Önce evlenmiye karar vermiştik. Ailesinin bu evlenmiye razı olmadığını öğrenince bana karşı soğuk davranmıya başladı. Halbuki ben tahsilini bitirinceye kadar onu bekliyecektim. Ne yapayım?»

Mademki delikanlı sizinle fazla alâkadar olmuyor, siz de «kısmet değilmiş» diyerek saadetinizi başka bir tâlipte aramalısınız.

Pembe bir blûz. Yaka ve kol kenarlarına beyaz yünle iki sıra geçirilmiş.

Kısa kollu beyaz bir blûz. Bebe yaka ile kol ağzı lâciverttir.

CARVEN'İN YÜN BLUZLARI

Geçen sayımızda, Paris muhabirimizin gönderdiği özel resimlerle, CARVEN'in İstanbul defilesi için hazırladığı kürk modellerini vermiştik. Bu gün de, ünlü moda evinin Pariste tertiplediği diğer bir gösteriden, muhabirimiz Gülgün Üstündağ ile foto muhabirimiz Suavi Sonar'ın Hayat okuyucuları için gönderdikleri yünlü blûz modellerini takdim ediyoruz. Yün blûzlar bu sene çok modadır. Değişik renklerde hazırlanan bu blûzlar hem gündelik kıyafet olarak, hem de yarı resmî toplantılarda giyilebileceği için çok elverişlidir. Gelecek hafta aynı blûzlardan başka çeşitler sunacağız.

Gemici yakalı beyaz bir blûz. Yaka kenarı lâcivert yünle süslüdür.

Açık türkuaz renkli dekolte bir blûz.

Truvakar kollu, açık dekolte siyah blûz.

Önden düğmeli uzun kollu ceket.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Hayat'ın hikâyesi

Sevgilime

Yazan: C. S. FORESTER

ÇEVİREN: SEVİM TOKER

FİRON doktordan eve dönünce âdeti veçhile kütüphaneye girdi ve gayri ihtiyari yazı makinesinin başına oturdu. Zihni her zamanki gibi dağınıktı. Korkmadığını farketmek, ona cazip geldi. Doktor meselâ kanser gibi ıstıraplı bir ölümden bahsetse idi durum başka türlü olabilirdi. Ama ne kadar itina ederse etsin, kalb kifayetsizliği, bu kolay ölüm, onun için hiçbir korku ifade etmiyordu. Demek ki bir sene içinde hikâye ve kitap yazarı Firon'un hayatı kesin olarak sona erecek, karanlıklara karışacak, hâtırası bile gittikçe daha fazla sönecek, hattâ neticede sanki yeryüzünde hiç mevcut olmamış gibi unutulacaktı. Bu düşünceler onu ne korkutuyor, ne de kederlendiriyordu. Firon kitapları için hayale dalmazdı; onlar da beş sene içinde diğer milyonlarca kitap gibi unutulacaktı.

Doroti ve çocuklar için elinden geleni yapacaktı tabii. Gayret ederse bir senede iki roman bitirebilirdi, hattâ birkaç tane de kısa hikâye karalıyabilirdi. Bunlar Doroti'ye epey bir para getirirdi. O da kocasının birden hesabi olduğunu görünce şaşıracaktı. Eğer her şey tahmininden de kötü giderse Kıraliyet Edebiyat Sandığı nasıl olsa ona yardım ederdi. Epey zor günler geçecekti ama Doroti metanetli kadındı, hepsinin altından kalkacağını ümit ediyordu. Tahmin ettiği gibi olmazsa da Firon kalben vazifesini yapmış olacaktı. Bu durumda kendisini töhmet altında bırakacak daha fazla sebep kalmıyordu.

Bugün hazırlayıcı düşüncelere ihtiyacı yoktu. Öldüğü zaman okuması için karısına birkaç satır yazmak istiyordu. Vasiyetnamesi çoktan hazırlanmıştı tabii ve içinde ne tadil ne de ilâve edilecek bir şey yoktu. Firon, ölümünü takibeden kara günlerde Doroti'ye biraz teselli, nasihat ve ümit verebilir diye düşündü. Âdeta ne yaptığını farketmeden makinedeki kâğıdın başına «Sevgilime» diye yazdı. Hayat arkadaşını yakında kaybedeceği için şimdi onu her zamandan daha fazla seviyordu. Her zamanki gibi makinenin hareketi onu şevke getirdi. Yaratıcı kuvvete ihtiyacı yoktu, sadece bütün hayatınca içinde birikmiş düşünceleri açığa vuruyordu. Senelerin alışkanlığı ile parmakları makinenin üzerinde uçuyor, her zamanki intizamıyla sayfaları numaralayıp, bitince yanındaki masaya koyuyordu.

«Benim için üzülmeni istemiyorum, diyordu. Her zaman söylediğim şeyleri hatırlarsın, olan ve değiştirilemiyen şeyler için teessüre kapılmak sadece zaman ve his kaybıdır. Hakkımda bazı tatlı hâtıraların vardır her halde, inşallah vardır. Daha sonra göreceksin ki, sadece tatlı hâtıralar kalmış ve fena hâtıraları unutmuşsun; hâtıra, güneş saati gibidir sadece aydınlık saatleri gösterir.

«Onun için Helen hakkında beni affedebileceksin. O mesele hususunda seninle hiç konuşmadık ama her şeyi bildiğini hissediyorum, şayet her şeyi biliyorsan, beni anlarsın, ki... Zaten anladın.

«Erkekler acayip karakter taşırlar ve iyi ile kötüyü ayıramazlar, rahatlıklarının kıymetini bilseler bile yeni belâlar ararlar. Baştan çıkmıya meyyaldirler. Ben yolumu şaşırdığım zaman sen çok büyük bir olgunluk ve anlayış gösterdin. Seni bunun için daha da fazla seviyorum. Eğer daha fazlası mümkünse.

«Bunun için şimdi senden ayrılmak beni son derece üzüyor. Fakat şikâyet etmek istemiyorum. Beraber geçirdiğimiz bu senelerin her dakikası beni mesut etti ve ben bu saadeti sana borçluyum. Hiçbir zaman yüzüne söyliyemediğim için şimdi artık ayrılacağımıza göre sana ne kadar borçlu olduğumu, sana karşı hissettiğim çılgınca aşktan başka ne kadar da minnettar bulunduğumu söylemek istiyorum, sevgilim.

«Öldüğüm için artık içinde hiçbir üzüntü kalmasın. Kendine benden çok daha iyi bir eş bulursun, sevgilim. Bunun hakikaten böyle olmasını istiyorum. Bundan sonra daha mesut bir hayat sürmeni istiyorum. Bana ve hâtırama karşı sadakat gibi yanlış bir fikir sana mâni olmasın. Seçeceğin ve ihtimamı altına gireceğin hangi erkek olursa olsun, onun için en mükemmel zevce olacağın şüphesizdir. Bütün korkum, tekrar evlenmek istememendir. Benim tatlı hâtıralarım ve başkasiyle mesut bir hayatın olsun istiyorum sevgilim; geleceğin böyle olacağını bilsem o kadar memnun olacağım ki...»

Firon hararetle yazmıya devam ediyordu. Doroti'ye olan sadakatsizliğini telâfi etmekte o kadar istekliydi ve kendisi öldükten sonra yeni bir hayat kurmasını o kadar arzu ediyordu ki, satırlar parmaklarının altından olağanüstü bir hızla akıyordu. Dördüncü sahifenin ortasında tereddüt edip durakladığı zaman, üç daktilo sayfası bitmişti. Bir dakika kadar düşündü. Brian ve Jeneviev hakkında karısına ne nasihat vermeliydi; çocuklar onun için mühim bir problem olacaktı. Brian'ın erkeklik çağına girdiği zamanı görmeyi ne kadar isterdi. Fakat bu imkânsızdı. Çocuk için ne nasihat verebilecekse onu yapması daha iyi idi.

Fakat Firon bu bölüme hiçbir zaman başlıyamadı, çünkü Doroti kütüphanenin kapısını vurarak geldi:

— Walas'lara gitmiye söz vermiştik unuttun mu? Çok geç kaldık. Haydi bakalım koca çocuk, hazırlan.

Firon, yazılmış sayfaları masada, yarım sahifeyi de makinede bıraktı. Karısı ile acele dışarı, arabanın durduğu yere çıktılar. Firon direksiyona geçti, Doroti yanına oturdu, motoru çalıştırdı, geciktikleri zamanı telâfi etmek için arabayı hızla sürdü.

Yol ıslak ve kaygandı, köşeyi çok hızlı döndü ve karşısında bir kamyon buldu. Frene biraz hızlı bastı ve savrulmayı düzeltecek kadar vakit de bulamadı. Şans olarak Doroti pek ciddi bir şekilde yaralanmamıştı ama Firon daha cankurtaran gelmeden ölmüştü.

Firon gömülüp, Doroti hastaneden çıktığı zaman, yazarın satışlarını yapan Harker, kalan yazılarını düzenlemek, genç dula ve çocuklara yardım etmek için onunla beraber eve geldi. Meselâ Firon'un öldüğü gün makinede yazmakta olduğu yeni roman vardı.

Masanın çekmelerinde yarım düzine kadar kısa hikâye buldu; muhakkak ki Firon'un beğenmeyip satması için Harker'e göndermediği hikâyeler. Harker bunları derledi ve mahvolmak pahasına da olsa satacağına kendi kendine yemin etti. Harker dünyanın en iyi nâşiri idi ve bunu kendisi de bilirdi, üstelik de Doroti'den çok hoşlanırdı.

Doroti masanın üzerindeki yarım kalmış yazıyı gözden geçiriyordu. Harker'e:

— Şunu pek anlıyamadım... dedi.

Biraz daha okuduktan sonra da:

— Sanki... Sanki başımıza gelen kaza Frank'ın içine doğmuş gibi. diye ilâve etti. Ama böyle şey olamaz ki, değil mi?

Okurken gözlerine yaşlar doluyordu. Harker kâğıtları elinden alıp kendisi okumıya başladı. Harker dünyanın en iyi nâşiri olduğuna göre, tahmin edilebileceği gibi gayet isabetli ve içli bir edebiyat zevkine sahipti.

Doroti:

— Âdeta Frank bunu bana hitaben yazmış gibime geliyor... diyordu. Ama şu, Helen hakkındaki kısma bakarsak eminim ki bana hitaben bir mektup değil bu. Yani beni aldattığına inanamam demek istemiyorum. Eminim ki aldatmadı ama aldatabilirdi, ne de olsa erkekti ve kadınlar da ondan çok hoşlanırdı. Fakat yalnız Helen'den bahsediyor. İkimizin de tanıdığı yalnız bir tek Helen vardı... Kaza olduğu zaman ziyaretlerine gitmekte olduğumuz Helen Walas. Ve onu da yeni tanımıştık. Pek samimi bir arkadaşımız da değildi. Demek ki o olamaz, değil mi?

Harker okuduğu şeyle o kadar fazla ilgili görünmiye dikkat ediyordu ki Doroti'ye bakmadı bile. Helen hakkında Doroti'den çok daha fazla şey biliyordu ve bunu belli etmek istemiyordu. Doroti hâlâ:

— Bana kalırsa yarım kalmış bir hikâyenin baş kısmı olmalı, diyordu. Biliyor musunuz, Frank sık sık bana söylemeden kısa hikâyeler yazardı. Çünkü neticesinin tesirini size göndermeden bende görmek isterdi. Buna «Tecrübe sahası» derdi. Romanları hakkında daima beraberce müzakere yapardık. Fakat hikâyelerini sürpriz olarak saklardı.

Harker okumıya devam ederek:

— Evet, biliyorum, dedi.

Doroti devam ediyor, kendi kendini inandırmıya çalışıyor ve muvaffak da oluyordu:

— Frank başımıza gelecek kazayı farketmiş olamazdı; etseydi her şeyden önce mektubu bitirirdi.

— Çünkü bu ancak bir mektup olabilirdi. — O vakit kaza da olmazdı, belki. Ama her şeyden fazla bu Helen bahsi beni ikna ediyor. Aralarında hiçbir şey olamazdı. Frank da ondan daima Mrs. Walas diye bahsederdi. Bir şey olduğunu bilseydim de aldırmazdım, hakikaten aldırmazdım... Fakat olamazdı ki. Frank, Helen ismini sadece hikâyesinde bir karakter olarak kullanmış. Zaten Helen tam bu tip kadına uyan bir isim, değil mi? Frank karakterlerine isim seçmede daima çok ustaydı.

Harker:

— Evet, öyleydi, dedi.

Doroti şimdi daktilo makinesinden çıkardığı yarım kalmış sahifeyi okuyordu.

— Çok hissî bir yazı, değil mi? Herkes Frank'ın yazılarındaki şahıslara verdiği fikir ve karakterleri kendisine hamleder, o da buna çok kızardı. Fikrine göre, herkes onu kahramandan ziyade kötü adam gibi görmeyi tercih ediyormuş. Fakat bu hikâyede ben de öyle düşünmekten kendimi alamıyorum. Bu mektubu kahramanının metresine yazdırmış gibime geliyor, değil mi? Karısına olduğunu zannetmiyorum. Başımıza geleceği tahmin etmiş olsaydı o da bana böyle bir mektup yazmış olabilirdi. O kadar Frank'a benziyor ki... Yalnız, yalnız şu mektubun hitabedildiği kadın müstesna. Yazan adam için çok fazla iyi bir kadın, halbuki ben bu kadar iyi bir kadın değildim. Hiç de iyi değildim, hakikaten değildim.

Harker cevap olarak sadece müphem bir işaret yaptı.

Doroti'yi hâlâ üzen ufak bir şüphe olmalıydı. Fakat son kanaati onu da sildi süpürdü:

— Hayır, dedi, bu bana yazılmış bir mektup olamaz. Üç buçuk sahife yazı var burada, ama Brian ve Jeneviev'e dair bir tek kelime yok. Frank çocukları ne kadar çok severdi, bilirsiniz Mr. Harker. Onlardan bir tek kelime bahsetmeden bana bu kadar şey yazamazdı.

Harker:

— Evet zannetmiyorum, dedi.

Oysa Harker, Helen Walas meselesini biliyordu, Doroti'nin mülâhazalarının ona tesiri olmamıştı.

Daha sonra kendi kendine, bunu belli etmemeyi nasıl becerebildiğine şaşmıştı.

Doroti:

— Biliyor musunuz? Eğer Frank bunu bitirseydi en başarılı eseri olacaktı. Siz de öyle düşünmüyor musunuz? dedi.

— Evet.

— Bitirebilmiş olmasını çok arzu ederdim. Nasıl devam ediyor, sonu nasıl bitiyor, bilmek isterdim. Fakat bütün bunları, her şeyimi onun geri gelmesi için feda ederdim, dedi ve daha fazla dayanamıyarak hıçkırmıya başladı.

Biraz sonra:

— Frank hikâyede söylediği şeyleri ciddiye alacağımı bilseydi bana gülerdi. Ama ben hepsini ciddiye alıyorum. Yalnız şurada tekrar evlenmekten bahsettiği yeri müstesna. Hiçbir zaman evlenmem ben.

Fakat evlendi. Neticede Mrs. Harker oldu.

Yapılması kolay, yenmesi nefis!

Yağlı Halka

Kullanılacak malzeme: 500 gr. un, 250 gr. SANA 1/2 çay fincanı süt, 2 yumurta, 1/2 çorba kaşığı mahlep, 2 çay kaşığı tuz, 50 gr. beyaz susam.

Yapılması: Hamur yapılacak yere un elenir, ortası çalışacak kadar açılır. SANA, bir yumurta, süt, mahlep, tuz konur, hepsi beraber unla karıştırılarak hamur haline getirilir. Bir saat serin yerde bekletilir, küçük parçalar koparılarak çok ince kurşun kalem kalınlığında yuvarlanarak uzatılır. Küçük halkalar yapılır, yumurta sürülür, yarısı susama bulanır. Yağlanmış tepsiye yarım santim ara ile sıralanır, orta hararetteki fırında pişirilir.

daha sıhhî ve daha lezzetli yemekleriniz için...

S.180

PLYMOUTH "FURY,, Plymouth'un bu sene piyasaya çıkardığı yirmi üç model arasında konstrüksyon bakımından en sağlamı olan bu araba 250 beygir kuvvetinde, 8 silindirli ve otomatik viteslidir. Boyu 5.19, genişliği 1.99 m., sürati 180 km. dir. Fabrika fiyatı 3.700 dolârdır.

Geçen sayılarımızda son Paris Otomobil Sergisinde teşhir edilen 1960 modeli Fransız, İtalyan ve Alman arabalarını vermiştik. Bugün de son olarak, Paris muhabirimizin gönderdiği yazı ve resimlerle, dünya piyasasına arzedilen en son Amerikan arabalarından örnekler takdim ediyoruz.

1960

Paris

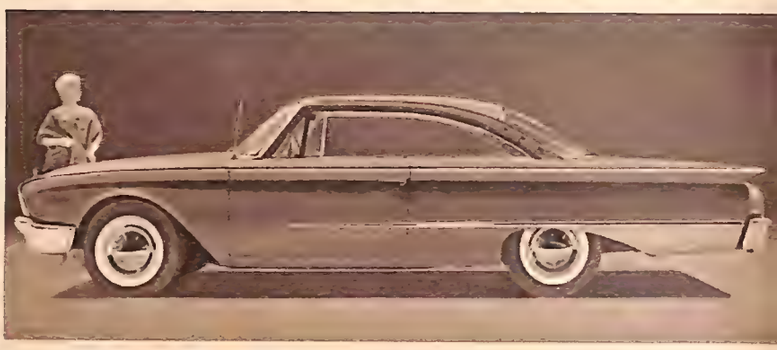

FORD "STARLINER,, Ford firmasının en yeni arabası. 6 silindirlik modeli, 145 beygirlik olup 17 lt. benzinle 100 km. yapar. Türkiye acentasının malûmatına göre fabrika fiyatı 2.219 dolârdır.

FORD "FALCON,, Ford'un yeni ufak arabası. 6 silindirli, 90 beygirliktir. Ekonomik olup, 15 litre benzinle 100 km. yapabilmektedir. Türkiye acentasının bildirdiğine göre fabrika fiyatı 1.699 dolâr.

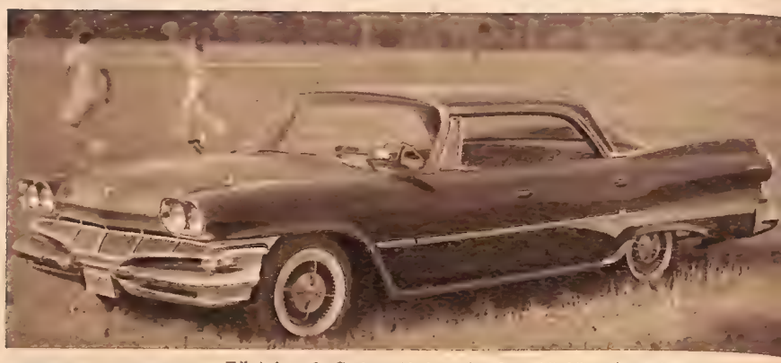

DODGE "POLARA,, Dört kapılı Sedan tipi araba her türlü yol şartlarına uyabilecek şekildedir. 250 beygirlik, 8 silindirli bu otomobil 170 km. sürat yapabilir. Amerikada fabrika fiyatı 4.550 dolârdır.

CHEVROLET

"IMPALA SPORT SEDAN,,

Chevrolet firmasının 1960 için piyasaya çıkardığı spor arabalardan biri olan 160 beygirlik motorla mücehhez bu otomobil, otomatik vitesli ve sekiz silindirlidir. Saatte âzami 180 kilometre sürat yapmaktadır. Boyu 5.36 genişliği 2.03 metredir. Türkiye acentasının verdiği malûmata göre fabrika fiyatı 2.428 dolârdır.

"BEL AIR SEDAN,,

«Sport Sedan» dan şekil itibariyle az farklar göstermekte olup, teknik evsaf itibariyle aynıdır. 5.36 boyunda, 2.03 metre genişliğindeki bu modelin, Türkiye acentasının verdiği malûmata göre fabrika fiyatı 2.220 dolârdır.

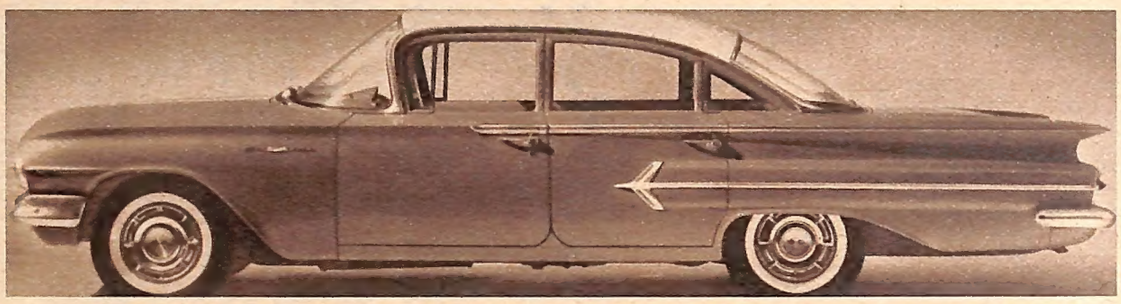

ÇİN HANGİ OTOMOBİLİ TERCİH EDERSİNİZ?

Otomobil Sergisinde Teşhir Edilen Amerikan Arabaları

CHRYSLER'İN ÜÇ MODELİ

"DESOTO ADVENTURER,,

1960 Amerikan arabalarının en lüks modellerindendir. Motor öylesine yumuşak kauçuk kulaklar üzerine oturtulmuştur ki, ufak bir el hareketiyle dahi bu yumuşaklık hissedilebilir. Kapı açıldığı zaman ön koltuk otomatik olarak öne katlanmakta, kapı kapandıktan sonra da eski halini almaktadır. 350 beygirlik, sekiz silindirli bu arabanın sürati 190 km. dir. İki kapılı modelin fabrika fiyatı 4.750 dolârdır.

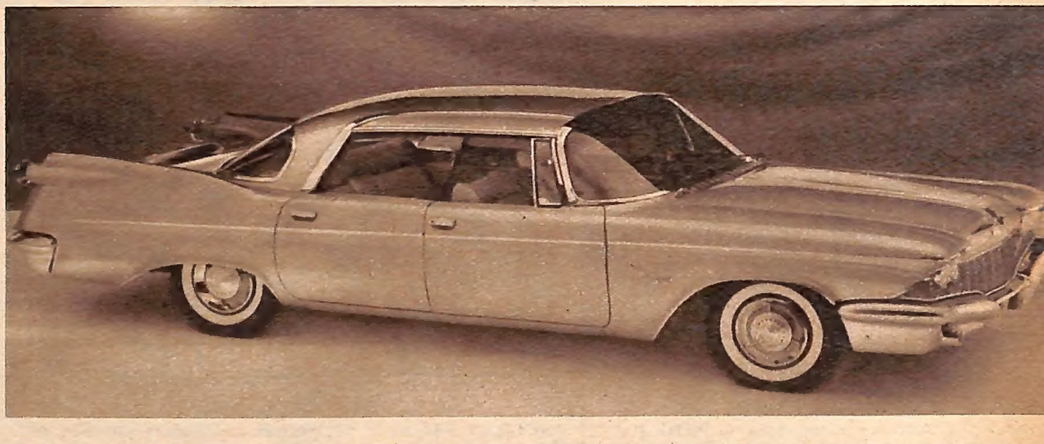

"IMPERIAL,,

Bu arabanın 1960 modeli, göze şekil itibariyle daha basık ve daha uzun görünmekle beraber, ebat itibariyle küçültülmüştür. Camlı sahalar genişletildiği için daha mükemmel bir görüş açısı kazanmıştır. 350 beygir kuvvetinde, sekiz silindirli bu otomobil saatte 190 km. yapmaktadır. 5.61 metre boyunda, 2.01 metre genişliğindedir. Fabrika fiyatı 5.775 dolârdır.

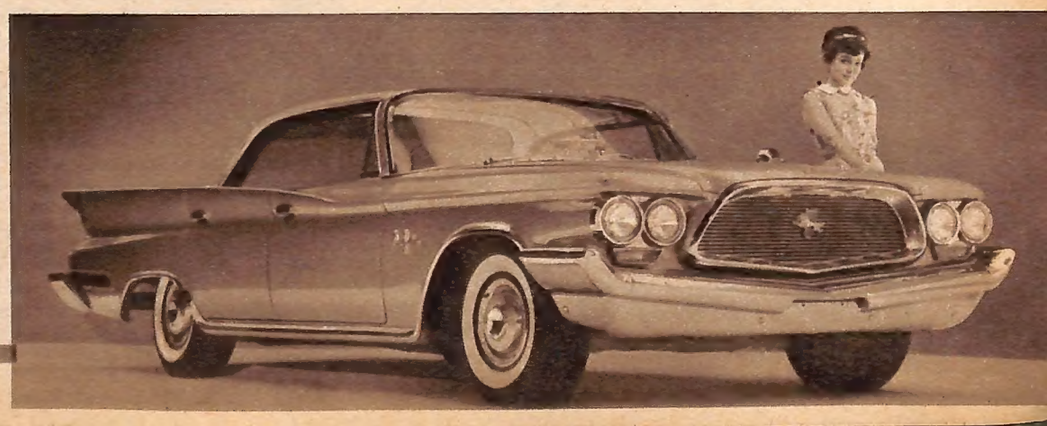

"NEW YORKER,,

Chrysler Şirketinin şimdiye kadar yapmış olduğu en mükemmel motor olan «V8 Golden Lion» motoru ile mücehhez olan bu araba 350 beygirlik, sekiz silindirli olup saatte 190 km. sürat yapmaktadır. Boyu 5.61, genişliği 2.01 metredir. Dört kapılı, geniş camlı bu lüks modelin Amerikada fabrika fiyatı 4.725 dolârdır.

1 Amerikan dolârı resmî kurda 9 lira 6 kuruştur.

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Şehri +

«Ayla ilgili» demektir. Kadın ve erkeklerimizde kullanılan bu kelime ayın ilk günlerinde doğanlara konulurdu. «Şehr» kelimesi «yeni ay, hilâl» demektir. Farsçadaki «şehir» kelimesinden alınan isimlerde «İstanbulda, büyük bir şehirde doğmuş» anlamı kastedilmektedir.

Gülcihan +

Farsçadaki «gül» kelimesiyle «cihan» kelimesinin birleştirilmesinden meydana gelmiş kadın ismidir. «Cihanın gülü» demektir.

Müşerref +

Daha çok kadın ismi olarak kullanılan Arapça isimlerdendir. «Şereflenmiş, onurlanmış» demektir.

Günhan +

Türkçede gündüz, güneş anlamındaki «gün» kelimesiyle «han» kelimesinin birleştirilmesinden meydana gelmiş erkek ismidir.

Dilek +

Kızlarımızda kullanılan öz türkçe yeni isimlerdendir. «Arzu, istek» anlamındadır.

Şadan +

«Sevinçli, şen, bahtiyar» anlamına gelen kadın isimlerindendir. Kelime eski gazellerimizden birinde geçiyor:

«Derdime vâkıf değil cânan beni handan bilir,
Hakkı vardır şadolanlar herkesi şadan bilir

Zülfikar +

Nadir kullanılan Arapça erkek isimlerindendir. Hazreti Muhammed için gökten indiği ve onun tarafından damadı Hazreti Ali'ye verildiği söylenen kılıcın adıdır. Asıl mânası «kaburgalı» demektir.

Habip, Habibe, Habibullah +

Habip, Arapçada «sevgili, dost»; Habibullah «Allahın sevgilisi» demektir. Adaşlar arasında gazeteciliği ve «Türk Teceddüt Edebiyatı Tarihi» isimli eseriyle tanınmış edibimizden İsmail Habip Sevük de bulunuyor.

Ebrû +

Kadınlarımızda kullanılan Farsça bir isimdir. «Kaş» anlamına gelen bu kelime kürdili hicazkârdan bestelenen şu şarkıda da geçmektedir:

«Hançer-i ebrûsu saplandı dile,
Gamze-i fettânı verdi velvele...»

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenmiştir.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Boludan Bay Ahmet Akdoğan'a:

1959 yılının 8. sayısı vardır. Taahhütlü bir mektupla 125 kuruşluk posta pulu gönderiniz, isteğinizi yeniden yazınız. Cilt kapaklarını ödemeli olarak gönderebiliriz. Orada ciltletebilirsiniz.

■

Ödemişten Bay Ş. Aygün'e:

Alâkanıza çok teşekkür ederiz. Fakat okuyucularımızın resimlerini basmamız mümkün olamıyor.

■

Diyarbakırdan Bay Saim Uçankanad'a:

Müessesemizde okuyuculara gönderilmek üzere hazırlanmış resimler yoktur. Maalesef arzunuzu yerine getiremiyoruz.

■

Aydından Bay Nâzım Yazıcıya:

Üzüntü ve şikâyetlerinizde haklısınız. İnşallah bir fırsat ve imkân bulur sizi de memnun ederiz.

■

Trabzondan Bay Mehmet Güver'e:

Bahsettiğiniz resmi biz görmedik. Siz o gazeteyi çıkaran müesseseye mektupla müracaat edip sorunuz.

Şirin bir çocuk örneği daha. 10 aylık Bozkurt Aktürk, Ankara okuyucularımızdan Ertaş Aktürk'ün oğludur.

Ispartadan hususi cevap istiyen bayan okuyucumuza:

Size tavsiyelerde bulunmak istiyoruz. Fakat zarfın arkasına yazdığınız adrese mektup yazmakta tereddüt ettik. Siz isminizi de yazmamışsınız.

■

İzmirden Ş. A. ve arkadaşlarına:

Hintli artistlerin güzel pozlarını bir fırsat bulunca neşredeceğiz.

Karatalih rumuzuyla mektup yazan okuyucumuza:

Ayağınızda kalan ârızanın giderilip giderilemiyeceğini ancak sizi muayene edecek olan bir operatör anlıyabilir. Müracaat etmekten çekinmeyiniz. İnşallah iyi bir netice alırsınız.

■

Düzceden N. Özdemir'e:

Resme karşı merakınızı bu konudaki neşriyatı takibetmek, resim sergilerini gezmekle tatmin edebilir ve bilginizi arttırabilirsiniz. Tanınmış bir ressamla sohbetler temin edebilirseniz çok iyi olur. Memleketimizde filmciliğin ilerlememesi biraz harici rekabet yüzündendir. Resminizi basmağa imkân yok.

■

Konyadan Bay O. D. ye:

Hakkınızda dedikodu yapanlara iş işten geçtikten sonra bir şey yapmanız mümkün olamaz. Vaktiyle tedbir almanız, dedikodu sırasında âmirlerinize müracaat etmeniz gerekirdi.

■

İzmirden bir okuyucumuza:

Hun Türklerinin imparatorunun adı Attilâ'dır. Bugün kullandığımız isim bu isimden alınmıştır. İsimlerde asla sadık kalmak iyi olur ama az çok değiştiriyorlar. Bilhassa dile yumuşak ve uygun gelen şekle sokuyorlar.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

KÖYDEN GELİYORUM — Köylerimiz üzerine yazılar. Yazan: Behzat Ay. 64 sahife, 200 kr.

BİR BAYRAK RÜZGÂR BEKLİYOR — Arif Nihat Asya'nın şiirleri. Toprak Yayınları. 80 sahife, 125 kuruş.

BOĞAZİÇİ — Hikmet Şinasi Önol'un şiirleri. 48 sahife, 2,5 lira.

DOĞU KINASI — Şiirler. Yazan: Sabri Kelemeroğlu. 112 sahife, 2,5 lira.

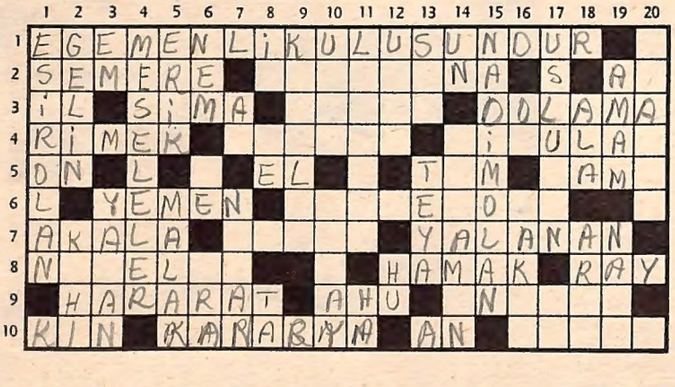

BİLMECE

SOLDAN SAĞA: 1: Hâkimiyet milletindir sözünün öz türkçesi. 2: Meyva veya eser — Büyük sıvı kabı — Şef muavini. 3: Vilâyet — Yüz — Simgenin Arapçası — Parmakta çıkan, ağrılı ve iltihaplı bir çıban. 4: Tersi fareye emir — Suni âza (yabancı kelime) — Yivli çiviler. 5: İki beşin toplamı — En marifetli uzvumuz — Futbol takımı anlamında eskiden kullanılan bir deyim — Aşk mektubu (eski terim). 6: Kahvesi ve kınası ile meşhur eski bir Arap şehri — Eskiden kapıdan savılan dilencilere böyle söylenirdi. 7: Pamuk cinsi — Bir erkek ismi — Dili ile temizlenen. 8: Istıraplı sesler — Asma yatak — Trenin veya tramvayın üzerinde yürüdüğü demir. 9: İzaç eden pire, sinek gibi hayvanlara verilen genel isim — Güzel gözlü bir hayvan — Kani olan. 10: Kılıç kılıfı — Kafes kuşlarından — Lâhza — Para.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Tutsak durumuna düşen. 2: Düğün sırasında evlenen kızın genel adı — Evin içine girilen kısmı. 3: Süt çocuğuna emir — Hilâfı hakikat söz. 4: Problemler. 5: Yaz yemişlerinden — Manda yavrusu. 6: Rutubet — Nota — Cefa. 7: Tersi ayak — İnce ve nâzik. 8: Arapça bayram — Tersi erkek — Uzak işareti. 9: Amerika Birleşik Devletlerinden ikisinin adının okunuşu. 10: Ümit — Tersi köy dilinde yabancı. 11: Tanrıya izafe edilen sıfatlardan — Alfabede bir harf. 12: Kelepir — Eskiden karı koca biribirine böyle seslenirdi. 13: Çalgı — Tersi sure parçası. 14: Hububat tozu — Besin cevheri. 15: Pişman olan. 16: Ateş — Soyadı. 17: Haşarılığı bırakan — Farsça olumsuzluk takısı. 18: Mükemmel — Bir ırk. 19: Tersi çocuk yemeği — Kokulu bir ot. 20: Tutsaklık.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

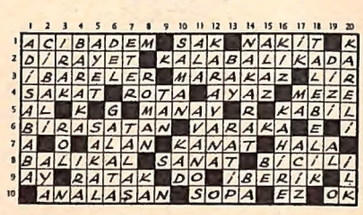

KARİKATÜR

— Aliiiiii...

— Oo!... Saatim gene geri kalmış.

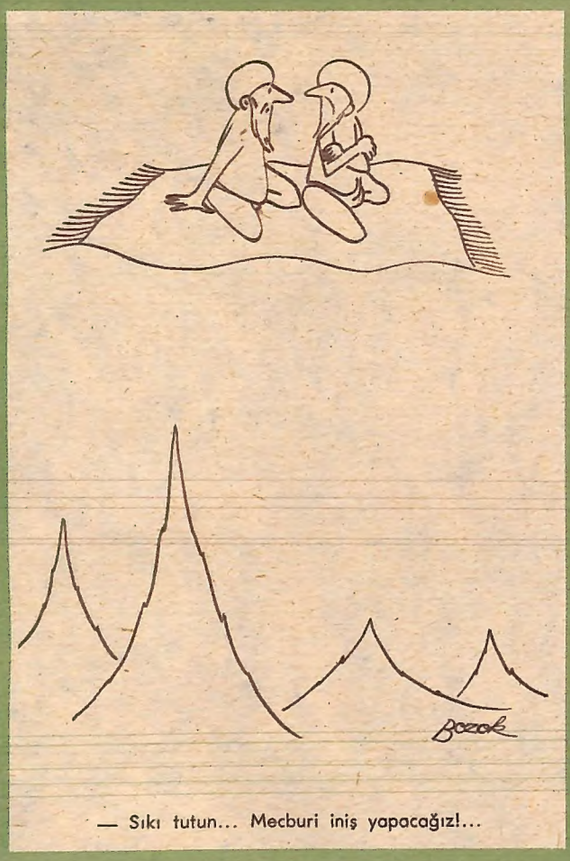

— Sıkı tutun... Mecburi iniş yapacağız!...

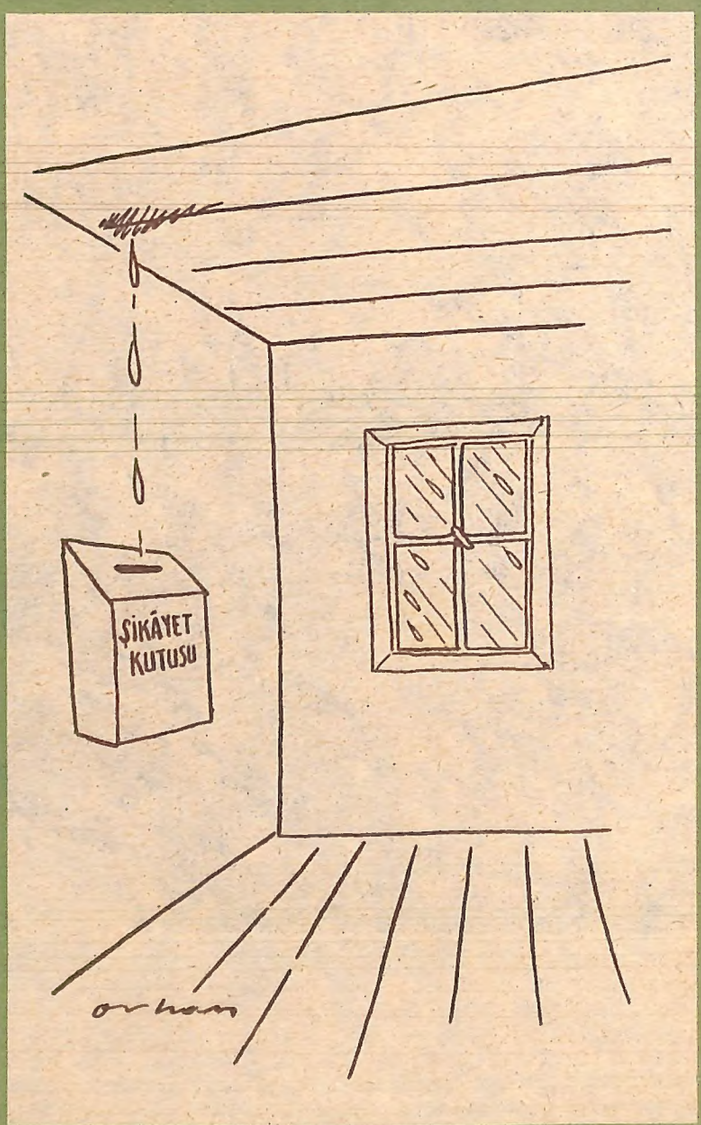

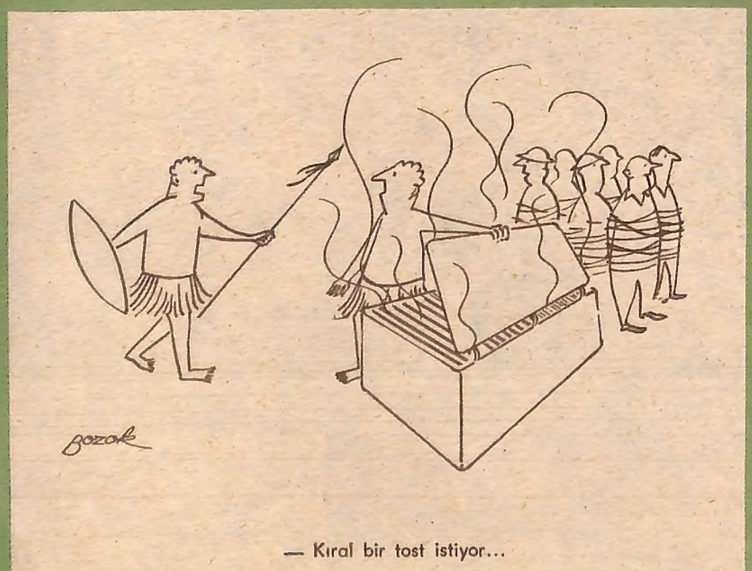

— Kıral bir tost istiyor...

Bu sahifedeki karikatürlerin telif hakları
Hayat mecmuası tarafından satın alınmıştır.

MEMLEKET MANZARALARI : 7

TOROSLARA GİRİŞ Yukarıdaki fotoğraf, Konyayı Akdenize bağlıyan yol üzerinde, Cevizli yakınlarında 2000 metre irtifada çekilmiştir. Orta Anadolunun uçsuz bucaksız bozkırlarından sonra Toroslara tırmandıkça etraf yeşillenir, bodur ağaçlar, fundalıklar başlar. Daha doğuda yalçın kayaları bulutlarla oynaşan muhteşem Toros Dağları, burada yaşlanmış bir yiğitin mütevazı halini andırır. Ama, Akdenize bakan yamaçları yine çamlarla, ardıçlarla, zeytinlerle sarmaş dolaştır. Buz gibi pınarları, gürül gürül akan dereleri, kekik kokulu yaylaları ile canlı, hayat doludur. Eteklerinde tarihi medeniyetlerin kalıntıları uzanır. Aspendos, Side, Perge..

FOTOĞRAF: ARA GÜLER